

Senat
Rzeczypospolitej Polskiej
V kadencja

Sprawozdanie Stenograficzne

z 9. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
w dniu 13 lutego 2002 r.

Warszawa
2002

Porządek obrad

9. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniu 13 lutego 2002 r.

1. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw.
2. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Sanitarnej oraz zmianie innych ustaw.
3. **Zmiany** w składzie komisji senackich.

Oświadczenia senatorów są składane na końcu posiedzenia,
po wyczerpaniu porządku obrad

Obecni senatorowie: *według załączonej do protokołu listy obecności.*

Obecni goście i przedstawiciele urzędów:

Ministerstwo Finansów	– podsekretarz stanu Jacek Bartkiewicz
Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej	– podsekretarz stanu Krzysztof Pater
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji	– minister Krzysztof Janik
Ministerstwo Zdrowia	– główny inspektor sanitarny Andrzej Trybusz
Rządowe Centrum Legislacji	– prezes Aleksander Proksa

(Początek posiedzenia o godzinie 11 minut 05)

(Posiedzeniu przewodniczą marszałek Longin Pastusiak oraz wicemarszałkowie Ryszard Jarzembowski i Jolanta Danielak)

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę państwa senatorów o zajęcie miejsc. Proszę o zajmowanie miejsc i powstrzymanie się od dyskusji, dyskusja będzie za chwilę.

Otwieram dziewiąte posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji.

(Marszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Na sekretarzy posiedzenia wyznaczam panią senator Alicję Stradomską i pana senatora Krzysztofa Szydłowskiego. Listę mówców będzie prowadzić pan senator Krzysztof Szydłowski.

Bardzo proszę senatorów sekretarzy o zajęcie miejsc przy stole prezydialnym.

Wysoka Izbo, wobec niewniesienia zastrzeżeń do protokołu siódmego posiedzenia Senatu uważam, że protokół tego posiedzenia został przyjęty.

Doręczony państwu senatorom projekt porządku obrad dziewiątego posiedzenia Senatu obejmuje trzy punkty:

1. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw.

2. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Sanitarnej oraz zmianie innych ustaw.

3. Zmiany w składzie komisji senackich.

Chciałbym zapytać, czy ktoś z państwa senatorów pragnie zabrać głos w sprawie przedstawionego porządku obrad.

Wobec braku wniosków o zmianę przedstawionego porządku obrad stwierdzam, że Senat zatwierdził porządek obrad dziewiątego posiedzenia Senatu.

Informuję również państwa, że głosowania w sprawie rozpatrywanych ustaw zostaną przeprowadzone pod koniec posiedzenia, mam nadzieję, że będzie to dzień dzisiejszy.

Przypominam ponadto, że zgodnie z art. 49 ust. 1 Regulaminu Senatu marszałek na końcu posiedzenia, po wyczerpaniu porządku obrad udziela głosu senatorom dla wygłoszenia oświadczeń senatorskich. Przedmiotem oświadczenia mogą być sprawy związane z wykonywaniem mandatu, przy czym nie może ono dotyczyć spraw będących przedmiotem porządku obrad bieżącego posiedzenia Senatu. Nad oświadczeniem nie przeprowadza się dyskusji, a samo oświadczenie nie powinno trwać dłużej niż pięć minut.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw.

Przypominam, że ta ustawa została uchwalona przez Sejm na dwunastym posiedzeniu 25 stycznia, trzy dni później, 28 stycznia bieżącego roku, została przekazana do Senatu. Tego samego dnia, 28 stycznia, zgodnie z art. 68 naszego regulaminu skierowałem ją do Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. Ponadto ze względu na kompleksowy charakter tej ustawy skierowałem ją również do właściwych merytorycznie komisji senackich w celu przygotowania przez nie opinii w tej sprawie dla Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej po zapoznaniu się z przedstawionymi przez komisje senackie opiniami przygotowała sprawozdanie w sprawie tej ustawy.

Tekst ustawy zawarty jest w druku nr 59, który państwo senatorowie mają, a sprawozdanie komisji jest przedstawione w druku nr 59A.

Proszę więc sprawozdawcę Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej pana senatora Zbyszka Piwońskiego o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Zbyszko Piwoński:

Panie Marszałku! Panie Senator i Panowie Senatorowie!

(senator Z. Piwoński)

Powinnością moją jest przedstawienie Wysokiej Izbie w imieniu Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej sprawozdania z prac komisji nad ustawą o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw.

Dokument ten, nowelizujący ponad pięćdziesiąt ustaw, jest kolejnym pakietem nowych rozwiązań prawnych i stanowi swoistą całość z przyjętym już wcześniej, w grudniu, drukiem nr 48 odnoszącym się do regulacji prawnej dotyczącej najwyższych organów władzy wykonawczej. Myślą przewodnią obydwu tych dokumentów jest realizacja jednego z podstawowych zadań zawartych w programie obecnego rządu, czyli przez likwidację niektórych centralnych instytucji i przemieszczenie ich funkcji uczynienie zarządzania państwem sprawniejszym i tańszym. W niedalekiej przyszłości może bardziej precyzyjnie aniżeli dzisiaj będziemy mogli powiedzieć, o ile w wyniku wdrażania tych rozwiązań zmniejszyła się liczebnie administracja centralna, czyli krótko mówiąc, o ile jest ona tańsza i, mam nadzieję, sprawniejsza w działaniu. W niedługim czasie wpłynie też do nas kolejny, ostatni już z tego cyklu, pakiet zmian dotyczący tym razem likwidacji części fundacji i funduszy. Dzięki tym wszystkim rozwiązaniom prawnym zrealizujemy cel, który wymieniałem uprzednio.

Równolegle ze skierowaniem rozpatrywanej dziś ustawy do naszej komisji dokument ten – o czym mówił już w swoim zagajeniu pan marszałek Senatu – trafił aż do siedmiu innych komisji: Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Komisji Nauki, Edukacji i Sportu, Komisji Kultury i Środków Przekazu, Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Skierowany tam został z prośbą o zaopiniowanie i zgłoszenie ewentualnych propozycji poprawek do tych części omawianej ustawy, które są przedmiotem zainteresowania poszczególnych komisji. Komisje w określonym terminie skierowały do Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej swoje informacje – krótkie sprawozdania, łącznie z sugestią przyjęcia szeregu poprawek. Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej rozpatrzyła te poprawki oraz poprawki zgłoszone w czasie trwania posiedzenia komisji i uwzględniła je w sprawozdaniu. Stąd, Panie Senator i Panowie Senatorowie, w dokumencie sygnowanym przez Komisję Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej zostały zawarte propozycje poprawek zgłoszonych do tej komisji przez wymienione przeze mnie komisje.

Panie Senator i Panowie Senatorowie! Art. 1 omawianej ustawy zapowiada zniesienie lub likwidację dwudziestu organów administracji rządowej, których funkcje zostaną włączone w struktury właściwych resortów. Niektóre organy zostaną skonsolidowane, na przykład Inspekcja Nasienna zostanie połączona z Inspekcją Ochrony Roślin, Generalna Dyrekcja Dróg Publicznych – z Agencją Budowy i Eksploatacji Autostrad czy też Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi – z Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń Zdrowotnych, i będą funkcjonowały w postaci nowych, jednolitych organów władzy centralnej. Agencja Rezerw Artykułów Sanitarnych zostaje włączona do Agencji Rezerw Materiałowych, a zadania likwidowanej Agencji Techniki i Technologii przejmuje Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości.

Najwięcej kontrowersji na posiedzeniu komisji wywołała decyzja o połączeniu Państwowego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń z Urzędem Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi oraz o powołaniu w jego wyniku Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych. Drugą sprawą, nad którą bardziej namiętnie dyskutowano, była likwidacja Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast.

Oponujący przeciw konsolidacji wymienionych organów nadzoru ubezpieczeń, zarówno społecznych, jak i zdrowotnych, nie wytoczyli jednak szczególnych argumentów merytorycznych, a jedynie taki, że są to instytucje, które stosunkowo krótko działają, i z tego tytułu należałoby jeszcze powstrzymać się przed taką decyzją. Komisja nie podzieliła tego argumentu, zwłaszcza że ten proces traktujemy jako etap prowadzący do jeszcze głębszej konsolidacji polegającej na połączeniu – w przyszłości, oczywiście – Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych z Komisją Papierów Wartościowych. Taki jednolity nadzór nad funduszami funkcjonuje z powodzeniem w wielu krajach świata i Europy. Myślę, że inicjatorem decyzji, o której dzisiaj mówimy, przyświeca wizja przyszłej głębszej konsolidacji, która skupi te sprawy w ręku jednej komisji.

Obiekcje dotyczące likwidacji urzędu mieszkalnictwa wywodzą się z tego, że zapowiadamy zwiększenie wielkości budownictwa, zwłaszcza mieszkaniowego, a jednocześnie – choć jeszcze nie tak niedawno funkcjonowało samodzielne ministerstwo budownictwa, następnie został powołany urząd mieszkalnictwa – całą tę problematykę włączamy do Ministerstwa Infrastruktury. Komisja nie podzieliła również tych wątpliwości, ponieważ usytuowanie tej ważnej dziedziny w ręku sekretarza lub podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury – mówię o ministerstwie, o innych mediach mających wpływ na wielkość budownictwa, w tym również mieszkaniowego – może, wbrew tym argumentom, spowodować,

(senator Z. Piwoński)

że działanie będzie bardziej sprawne. W jednym ręku będą bowiem leżały decyzje w wielu kwestiach dotyczących procesu budownictwa. Ponadto – to na marginesie tych wątpliwości – wielkość budownictwa, a zwłaszcza budownictwa mieszkaniowego, nie zależy przecież od liczby urzędników w ministerstwach, a od zupełnie innych relacji, innych kwestii, innych rozwiązań, nawet prawnych, ułatwiających proces budownictwa.

Likwidacja Urzędu Generalnego Konserwatora Zabytków i Komitetu Kinematografii oraz włączenie zadań obydwu tych instytucji do Ministerstwa Kultury nie budziły większych wątpliwości, nawet w środowisku bezpośrednio zainteresowanych pracowników i działaczy kultury. Nie trzeba będzie bowiem dublować niektórych istniejących zarówno w tych organach, jak i w ministerstwie stanowisk, a ponadto zapewni to lepszy nadzór i skuteczniejsze ich działanie.

Na mocy innych działań, wynikających z kodeksu spółek handlowych, nastąpi połączenie Państwowej Agencji Inwestycji Zagranicznych SA z Polską Agencją Informacyjną SA, a w oparciu o inne ustawy znosi się instytucje wymienione w art. 1 ust. 2, do czego powrócę jeszcze później w swoim wystąpieniu w związku z ewentualną propozycją zlikwidowania jednego z zapisów odnoszącego się do Polskiego Centrum Badań i Certyfikacji. Sprawa ta była przedmiotem dość burzliwej dyskusji na posiedzeniu komisji. Powstrzymaliśmy się od wprowadzenia tego zapisu, niemniej jednak później, po dalszych rozmowach zdecydowałem się zgłosić poprawkę.

Motywacja likwidacji lub konsolidacji innych jednostek i instytucji – niewymienionych przeze mnie – które zostały zapisane w art. 1, jest podobna, a różnią się one jedynie specyfiką oraz charakterem wykonywanych zadań. Decyzje o likwidacji i przemieszczeniach oraz konsolidacji wszystkich tych instytucji są zawarte w art. 1–10, a następnie w art. 50, który dokonuje przemieszczeń w ustawie o działach administracji rządowej.

Pozostałą zaś część tej obszernej ustawy stanowi nowelizacja wielu innych ustaw będąca konsekwencją tych decyzji. Końcowe artykuły to jak zwykle przepisy przejściowe oraz terminy wdrożenia określonych decyzji i nowelizacji ustawy.

Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej w całości poparła przedstawioną ustawę sejmową, a jednocześnie, jak już zapowiedziałem wcześniej, zgłasza trzydzieści dziewięć poprawek, w większości zaproponowanych przez poszczególne komisje senackie. Większość z nich to poprawki legislacyjne, których nie będę omawiał, odniosę się jedynie do kilku poprawek merytorycznych.

I tak, poprawki pierwsza, druga, trzydziesta druga i trzydziesta szósta wypełniają pewną lukę, bowiem łączenie instytucji, takich jak Inspekcja Nasienna i Inspekcja Ochrony Roślin, dotyczy organów działających zarówno na szczeblu centralnym, jak i wojewódzkim. Likwidujemy zatem tę lukę, ponieważ ustawa odnosiła się jedynie do konsekwencji likwidacji organów centralnych. Dzięki wymienionym poprawkom rozciągamy te decyzje na instytucje wojewódzkie.

Poprawki piąta, szósta i siódma odnoszą się do nowo powstającej Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad. Poprawka piąta – co może państwa troszkę zdziwić, jako że przemawiam w imieniu Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej – proponuje rezygnację z zapisanego w ustawie obowiązku konsultacji w sprawie powoływania dyrektorów oddziałów terenowych dyrekcji generalnej. Byłby to bowiem jedyny przypadek, kiedy w ramach funkcjonującego jednolitego organu państwowego, jakim jest Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad, istniałby obowiązek zasięgania opinii w odniesieniu do tego rodzaju funkcji. Poprawka ta nie była inicjatywą rządową, została wniesiona przez Sejm, a my uwzględniliśmy sugestie, zresztą merytoryczna komisja również przychyliła się do tej uwagi.

Pozostałe poprawki, szósta i siódma, porządkują zasady dotyczące uprawnień zarządcy dróg publicznych.

Poprawka dwunasta, polegająca na dodaniu art. 30a, usuwa powstałą lukę prawną. Może powiem więcej na ten temat. Kiedy w grudniu podlegał nowelizacji wymieniony już przeze mnie pakiet ustaw, wówczas w wyniku jednoznacznego przemieszczenia wszystkich formacji wojskowych z resortu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji do Ministerstwa Obrony Narodowej zrezygnowaliśmy z zapisu art. 84, przez co powstała swoista luka prawna, jako że w tym resorcie jest i nadal pozostanie określony zasób mieszkaniowy związany zarówno z tymi, którzy w tej chwili kończą swoją służbę, jak i z tymi, którzy są już na emeryturze. Art. 30a przywraca zapis, wypełnia lukę, która uniemożliwiłaby normalne funkcjonowanie resortu i powołanej przez ten resort specjalnej agencji.

Poprawka dwudziesta druga stanowi, że nowo powołany przewodniczący komisji nadzoru ubezpieczeń jest członkiem Komisji Papierów Wartościowych i Giełd, a nie tylko uczestniczy w jej posiedzeniach. Umocowanie to jest niezmiernie ważne ze względu na funkcję, którą mu przypisujemy, oraz – nie ukrywam – wizję, o której już mówiłem, omawiając proces konsolidacji.

I wreszcie poprawka dwudziesta trzecia porządkuje sprawy wynagradzania osób sprawujących funkcje kierownicze w tej komisji.

Panie Marszałku! Panie Senator i Panowie Senatorowie! Wnoszę o przyjęcie rozpatrywanej

(senator Z. Piwoński)

ustawy, a właściwie całego pakietu ustaw, wraz z przedstawionymi przez komisję trzydziestoma dziewięcioma poprawkami, które panie senator i panowie senatorowie mogą znaleźć w naszym sprawozdaniu. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Proszę o pozostanie jeszcze przez chwilę przy mównicy, bo zgodnie z naszym regulaminem państwo senatorowie mogą zadawać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę pytania.

Chciałbym wobec tego zapytać, czy ktoś z państwa pragnie zadać pytanie panu senatorowi sprawozdawcy.

Pan senator Podkański.

Senator Lesław Podkański:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panie Senator i Panowie Senatorowie!

Chciałbym zapytać pana sprawozdawcę, czy rząd przedstawił logiczne, merytoryczne i prawne uzasadnienie w dwóch kwestiach. Większość propozycji uważam za zasadne, ale moje wątpliwości budzą dwie sprawy.

Po pierwsze, rozumiem docelową konsolidację urzędu nadzoru nad wszystkimi w ogóle instytucjami finansowymi, nie bardzo jednak rozumiem, dlaczego łączy się dwie tak różne formy działalności – chodzi mi o ubezpieczenia i fundusze emerytalne. Zwłaszcza że fundusze emerytalne działają od niedawna i kumulują nasze środki, które powinny być inwestowane. Chciałbym zapytać, czy rząd przedstawił jeszcze, oprócz funkcji konsolidacyjnej, jakieś uzasadnienie połączenia tych instytucji i powołania Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych.

Po drugie, moją wątpliwość budzi także likwidacja Generalnego Inspektora Celnego. Rozumiem potrzebę włączenia Głównego Urzędu Cel do resortu finansów, ale Główny Inspektorat Celny do tej pory był jednym z najistotniejszych narzędzi w walce z szarą strefą i przemytem. Czy rząd przedstawi jakieś inne uzasadnienie likwidacji GIC? Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Bardzo proszę, Panie Przewodniczący.

Senator Zbyszko Piwoński:

Panie Marszałku! Panie Senatorze!

Może zacznę od końca. Jeśli chodzi o włączenie Głównego Urzędu Cel do resortu finansów – który

właściwie za pośrednictwem tego urzędu sprawuje pewne swoje funkcje – to myślę, że można tu jedynie liczyć na poprawę sprawności działania. Zamierzone zmiany, łączenie pewnych funkcji kontrolnych zarówno celnych, jak i skarbowych, utrzymanie tego w ręku ministra finansów jako osoby odpowiedzialnej za ten organ – myślę, że to wszystko gwarantuje tylko sprawność działania, nie wprowadzając dualizmu.

Jeśli zaś chodzi o pierwsze pytanie, dotyczące tej konsolidacji, to mówiłem na wstępie, że my traktujemy ten proces jako pewien etap dochodzenia do właściwego rozwiązania. Pierwszy krok uczyniony został w odniesieniu do tych dwóch urzędów nadzoru, które właściwie poruszają się w podobnej materii, a nawet identycznej, patrząc z punktu widzenia gromadzenia pobieranych środków. Nie ma szczególnego uzasadnienia utrzymywania dwóch odrębnych organów, które będą sprawowały ten sam nadzór. Stąd taka właśnie decyzja w ramach porządkowania listy różnych instytucji. To nie jest wyjątek. Można by mieć wątpliwości, gdybyśmy rozpatrywali tylko ten jeden przypadek, ale to jest jeden z elementów kompleksowego działania zmierzającego do ograniczenia liczby urzędów centralnych.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Wielowieyski.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Mam pytanie do posła sprawozdawcy, ale przede wszystkim do resortu. Zamierzona likwidacja dwóch struktur celnych, a w każdym razie podporządkowanie ich Ministerstwu Finansów, włączenie ich do tego właśnie resortu, jest być może uzasadniona względami organizacyjnymi, ale niewątpliwie może również grozić komplikacjami. Chodzi mi o zadania postawione w związku z integracją europejską, komputeryzacją, zsynchronizowaniem systemu informacji itd.

Moje pytanie: jakie są w tej kwestii zamierzenia rządu? Czy prawdą jest, że zostanie zlikwidowana dwuinstancyjność urzędów celnych, która funkcjonowała dotychczas? Sygnalizowana jest bowiem tylko jednoinstancyjność, co jest sprzeczne z zasadami funkcjonowania administracji. Czy prawdą jest, że mają być zsynchronizowane służby podatkowe i celne? Jak się zdaje, będzie to operacja niezwykle skomplikowana i niebezpieczna. We wszystkich prawie krajach Piętnastki takiego połączenia nie ma, te służby działają wyraźnie rozdzielnie. Sygnał, że Polacy rozważają połączenie tych służb, wywołał w Brukseli zaniepokojenie. Jakie są w tej kwestii zamiary resortu? Jak ma funkcjonować system celny po tej zmianie? Dziękuję.

Senator Zbyszko Piwoński:

Rozumiem, że to pytanie przejmie pan minister Janik. Od siebie chciałbym dodać, Panie Senatorze, że troszeczkę pan uprzedza fakty, bo w ustawie tej został podany jedynie termin i jest zapowiedź zmiany, ale o jej jakości, o tym, czego będzie tak naprawdę dotyczyła, przekonamy się dopiero w przyszłości, kiedy jej przepisy wejdą w życie. Nie chciałbym jednak wkraczać w sferę kompetencji rządu, zresztą pan do rządu kierował swoje pytanie.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Czy są jeszcze inne pytania? Nie widzę chętnych.

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była projektem rządowym, a do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych upoważniony został minister spraw wewnętrznych i administracji.

Chciałbym serdecznie powitać w naszej Izbie pana Krzysztofa Janika, ministra spraw wewnętrznych i administracji, wraz z jego współpracownikami. Witam również podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów, pana Jacka Bartkiewicza, oraz przewodniczącego sejmowej Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych, pana posła Andrzeja Brachmańskiego.

Panie Ministrze, wobec tego bardzo proszę o zabranie głosu i przedstawienie stanowiska rządu w sprawie tej ustawy, ewentualnie o ustosunkowanie się do pytania, które już padło. Być może pod pańskim adresem będą jeszcze następne pytania.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji Krzysztof Janik:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Przepraszam, że ośmielałem się uzupełnić wypowiedź pana marszałka, ale dla informacji powiem, że jest także pan minister Krzysztof Pater, podsekretarz stanu w ministerstwie pracy, i pan minister Aleksander Proksa, szef Rządowego Centrum Legislacji. Jesteśmy gotowi odpowiedzieć na każde pytanie, które Wysoka Izba uzna za stosowne skierować pod adresem rządu.

Co do kwestii służb celnych, to w imieniu rządu pozwolę sobie zaprezentować następujące stanowisko. Otóż w zasadzie w Unii Europejskiej dominuje w tej chwili tendencja – nie ma to postaci dyrektywy, ale tak radzą nam fachowcy z Unii – zmierzająca do likwidacji wydzielonej służby celnej. Kierowaliśmy się przesłanką natury nie tylko

organizacyjnej, ale także funkcjonalnej. Zasadniczym problemem w funkcjonowaniu służb celnych jest egzekucja należności. Integracja tej służby z aparatem fiskalnym – a przypomnę, że ponad 80% odpraw nie jest dokonywanych na granicy, ale wewnątrz kraju – integracja tych dwóch służb pozwoli nam podnieść efektywność egzekucji należności celnych. Zachowujemy wszystkie procedury, to znaczy dwuinstancyjność postępowania, ale z ustawy skarbowej wynika możliwość stosowania przymusu egzekucyjnego, możliwość podniesienia efektywności tej egzekucji. To jest główna, dodatkowa przesłanka, która o tym decyduje.

Nie bez znaczenia jest też pewien aspekt społeczny, o którym chcę otwarcie powiedzieć. Otóż integracja z Unią Europejską oznacza, że ponad osiem tysięcy ludzi zatrudnionych dziś w aparacie celnym na granicy zachodniej musieliśmy albo przesunąć na granicę wschodnią, albo zwolnić. Ta integracja pozwala na utrzymanie pewnej płynności i elastyczności w gospodarowaniu tą kadrą – kadrą dobrą, bo doświadczoną, wykształconą, w dużej mierze młodą i władającą obcymi językami. Chcielibyśmy więc – także dzięki tej zmianie – rozwiązać i ten niewielki problem, ale jednak problem.

Inaczej natomiast wygląda kwestia, jeśli chodzi o głównego inspektora celnego, który jest trzecią służbą policyjną w Ministerstwie Finansów. Przypomnę, że ma on wszystkie uprawnienia operacyjne należące do Policji, że jest to, oprócz głównego inspektora informacji finansowej i głównego inspektora skarbowego, kolejna służba policyjna. W sytuacji, kiedy to, co kiedyś było główną przesłanką powołania tego inspektora... W sytuacji, kiedy Straż Graniczna otrzymała uprawnienia policyjne na terenie całego kraju, kiedy funkcjonuje Policja i Centralne Biuro Śledcze, kiedy powołano wydziały przestępczości gospodarczej zarówno w Policji, jak i w wymiarze sprawiedliwości, powinniśmy raczej zmierzać do redukcji tak wielu służb policyjnych. Już pomijam fakt, że praca tych służb często się dubluje, już pomijam fakt, że dochodzi do sporów kompetencyjnych, do rozmaitego rodzaju prestiżowych komplikacji, tak to nazwę, w funkcjonowaniu tego wszystkiego.

Propozycja nasza jest następująca. Proponujemy, aby część fiskalna Głównego Inspektoratu Celnego – to jest łącznie około czterystu etatów, ale nie chciałbym wprowadzić państwa w błąd, dokładnie chyba trzysta osiemdziesiąt sześć etatów – pozostała w resorcie finansów. To są grupy, które wyspecjalizowały się w sprawach przestępczości, nazwijmy to, księgowej, papierowej, białych kołnierzyków.

Częścią operacyjną natomiast zajmują się patrole, które już dziś funkcjonują w całym kraju, czyli ludzie popularnie zwani kominiarkami,

(minister K. Janik)

przepraszam za to dosyć trywialne określenie, ale chodzi mi o podkreślenie typu pracy, którą wykonują, a jest to praca klasycznie operacyjna: zastrzymania, przeszukania, podsłuchiwanie, inwigilacja. Proponujemy włączyć to do Centralnego Biura Śledczego. Chcemy, by na mocy kolejnej ustawy ci ludzie stali się funkcjonariuszami CBS. W ich statusie zawodowym nic by się nie zmieniło. To nie oznacza wcale ani redukcji zatrudnienia, ani zmian kadrowych. Obecny układ etatowy, jeśli tak można powiedzieć, odpowiada naszym przyszłym potrzebom, ponieważ większa część tych grup operacyjnych jest na wschodniej granicy. I oni by tam zostali, byłiby funkcjonariuszami Komendy Głównej Policji, a ściślej rzecz biorąc, Centralnego Biura Śledczego.

Część wątpliwości związanych z omawianą przeze mnie propozycją rozwieje ustawa, którą rząd skierował wczoraj do Sejmu i która od wczoraj jest na biurku marszałka Sejmu. To jest ustawa o zniesieniu Głównego Urzędu Cł. Myślę, że jeśli będą jakieś wątpliwości co do szczegółowych rozwiązań, to spróbujemy wszystko wyjaśnić i będziemy gotowi do dyskusji. W każdym razie przesłanki tej propozycji, tego rozwiązania są właśnie takie.

Co do nadzoru nad rynkiem ubezpieczeniowym, to jeśli pan marszałek pozwoli, chciałbym prosić o wsparcie pana ministra Patera, dobrze?

Marszałek Longin Pastusiak:

Bardzo proszę. Tylko, Panie Ministrze, proszę nie oddalać się zbyt daleko od naszej trybuny, dlatego że przejdziemy później do pytań państwa senatorów.

(Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji Krzysztof Janik: Ależ nawet nie śmiałym, Panie Marszałku.)

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Krzysztof Pater:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chciałbym krótko powiedzieć, dlaczego w pierwszym etapie łączymy, tak jak już o tym wspomniano, nadzór nad funduszami emerytalnymi i nadzór nad sektorem ubezpieczeniowym.

Otóż struktura polskiego rynku funduszy emerytalnych jest bardzo specyficzna. Można powiedzieć, że jest to struktura, która nie była możliwa do przewidzenia w roku 1997, kiedy uchwalono ustawę. Ponad 80% aktywów otwartych funduszy

emerytalnych jest zarządzanych przez firmy, które w swym kapitale mają większościowy lub stu-procentowy udział sektora ubezpieczeniowego. Wśród dziesięciu największych funduszy emerytalnych osiem jest zarządzanych przez firmy kontrolowane przez kapitał ubezpieczeniowy. Dlatego jest oczywiste, iż kontrolując w jednym urzędzie tak zwane firmy matki i tak zwane firmy córki, można zdecydowanie usprawnić mechanizmy nadzorcze.

Inny element, o którym rzadko się wspomina, to fakt, iż Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi w aktualnym kształcie sprawuje nadzór nie tylko nad otwartymi funduszami emerytalnymi, ale też realizuje zadania państwa wobec pracowniczych programów emerytalnych. A pracownicze programy emerytalne to przedsięwzięcia realizowane między innymi w formie grupowych ubezpieczeń na życie z funduszem inwestycyjnym. Istnieje tu duża zbieżność merytoryczna, tym bardziej istotna, że tylko grupowe ubezpieczenia na życie z funduszem inwestycyjnym są produktami finansowymi, powiedziałbym, niestandardowymi, a więc każda umowa wymaga szczególnej analizy, w przeciwieństwie do funduszy na przykład inwestycyjnych, które wobec wszystkich swoich klientów posługują się statutem funduszu wcześniej zatwierdzonym przez Komisję Papierów Wartościowych i Giełd.

I wreszcie ostatnia sprawa, o której chciałbym wspomnieć, dotyczy faktu, iż państwo, realizując swoje zadania wobec funduszy emerytalnych, pracowniczych programów emerytalnych i rynku ubezpieczeniowego, nie może ograniczać tych zadań wyłącznie do nadzoru o charakterze czysto finansowym. Jeśli chodzi o fundusze emerytalne i sektor ubezpieczeniowy, w niektórych wypadkach mamy do czynienia z wprowadzonym przez państwo przymusem zawarcia określonej umowy. Tak jest choćby w przypadku ubezpieczeń z tytułu odpowiedzialności cywilnej, kiedy państwo nakłada na obywateli obowiązek zawarcia określonej umowy. Powstają w ten sposób między klientami a tymi właśnie instytucjami pewne specyficzne relacje, w których możliwość wyboru sprowadza się do wyboru instytucji finansowej realizującej daną usługę.

Ochrona praw drobnego klienta, obywatela, najczęściej nieświadomego mechanizmów funkcjonowania instytucji finansowych, jest bardzo istotna. Z tego między innymi wynika propozycja, aby w składzie Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych znalazł się również członek kierownictwa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

To chyba główne przesłanki, które skłoniły do połączenia w pierwszym etapie właśnie tych dwóch urzędów – UNFE i PUNU, a nie na przykład UNFE oraz Komisji Papierów Wartościowych i Giełd. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Chciałbym zapytać, czy ktoś z państwa senatorów chciałby zadać, zgodnie z naszym regulaminem, trwające nie dłużej niż minutę, kierowane z miejsca pytanie do któregoś z przedstawicieli rządu.

Bardzo proszę, pan senator Janowski.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Pierwsze pytanie chciałbym skierować do pana ministra Janika, jeśli można.

Marszałek Longin Pastusiak:

Chwileczkę, chwileczkę, bo w ławach rządowych powstało jakieś zamieszanie, Panie Senatorze. Pozwólmmy przedstawicielom rządu skoncentrować się na pytaniu.

Senator Mieczysław Janowski:

Pan minister już skupił uwagę.

Panie Ministrze, ta operacja jest, jak rozumiem, częścią zmian w naczelnej administracji rządowej. Czy państwo przeprowadziliście bilans zysków, także finansowych, i ewentualnych strat, które mogą pojawić się w wyniku tych zmian? Chodzi mi o to, czy niektóre z nich nie mają charakteru takich zmian dla zmian albo po prostu przetasowań osobowych. Bo ja mam takie wrażenie.

Druga część pytania. Panie Ministrze, czy przygotowane są wszystkie akty wykonawcze, rozporządzenia? W ustawie mamy bowiem bardzo wiele odesłań do tych aktów. Proszę o informację w tej sprawie.

Trzecie pytanie dotyczy właśnie ubezpieczeń. Pan minister Hausner, nieobecny na tej sali, w swoim czasie – a był to rok 1997 – mówił wręcz o konieczności wyodrębnienia tych funduszy, które teraz państwo łączą. Chodzi tutaj o urzędy nadzorujące, a więc Państwowy Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi. Czy nie będzie tak, że interes akcjonariuszy zwycięży nad interesem emerytów? Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Szafraniec.

Senator Jan Szafraniec:

Mam pytanie do pana ministra Patera. Otóż pomijając kontrowersje dotyczące połączenia nadzoru ubezpieczeniowego z nadzorem emerytalnym, chcę zapytać, czy w przypadku utworzenia

Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych zostanie utrzymany pięcioprocentowy limit inwestycji zagranicznych z funduszy emerytalnych.

Pytam o to dlatego, że krajowi korespondenci donosili z Brukseli, iż strona polska zgodziła się na podwyższenie limitów inwestowania środków z funduszy emerytalnych za granicą aż do 20%. Pan premier Belka w wywiadzie dla Radia Zet w dniu 7 lutego oznajmił, że dwudziestoprocentowe inwestowanie za granicą jest uzasadnione zobowiązaniami międzynarodowymi Polski. Tymczasem pan minister Pater w dniu 24 stycznia oświadczył w Sejmie – dosłownie – że rząd nie ma żadnych planów związanych ze zwiększeniem obowiązującego w aktualnym stanie prawnym pięcioprocentowego limitu inwestycji zagranicznych. Pan minister dodał, że taki limit jest wewnętrzną sprawą Polski i że nie ma w tym zakresie żadnych ograniczeń ze strony Unii Europejskiej. Są to zatem dwie sprzeczne wypowiedzi.

Chcę zaznaczyć, że jest to bardzo ważna sprawa, jako że dotychczasowe ustawodawstwo gwarantowało inwestowanie tych wielomiliardowych kapitałów na rynku krajowym. Jest więc uzasadniony niepokój o to, czy 20% albo 30% tych pieniędzy nie będzie transferowane za granicę ze szkodą dla polskiej gospodarki i polskiego rynku kapitałowego. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Plewa.

Senator Sergiusz Plewa:

Panie Marszałku, Szanowni Państwo, mam do rządu pytanie. Kolejne rządy z różnym skutkiem realizowały program budownictwa mieszkaniowego: było Ministerstwo Budownictwa – jak powiedział pan poseł sprawozdawca – później był Urząd Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast. Pragnę stwierdzić, że z budownictwem najlepiej szło w PRL, po czym od 1990 r. zaczęło iść bardzo szybko w dół. Niestety, na razie jest tak samo.

Pan poseł sprawozdawca powiedział, że liczba budowanych mieszkań nie zależy od liczby urzędników, ale od innych uwarunkowań. To prawda. Ale zarówno liczba urzędników, jak i te inne uwarunkowania są w rękach rządu. Czy przedstawiciel rządu może dzisiaj zapewnić, że likwidacja Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast nie spowoduje dalszego regresu w budownictwie mieszkaniowym i w ogóle w budownictwie?

Ja wiem, że brakuje pieniędzy, ale czy będzie miał kto się tym zająć, chociażby organizacyjnie, i zabiegać o pozyskanie środków czy zmianę uwarunkowań, jeśli chodzi o budownictwo mieszkaniowe? Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby jeszcze zadać pytanie przedstawicielowi rządu? Nie widzę chętnych.

Wobec tego bardzo proszę, Panie Ministrze. Czy pan osobiście, czy też ktoś z pańskich współpracowników zechce udzielić odpowiedzi na pytania?

**Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji
Krzysztof Janik:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chciałbym zacząć od pytania pana senatora Janowskiego i odpowiedzieć w sposób następujący. Otóż, Panie Senatorze, oczywiście staraliśmy się zrobić bilans zysków i strat związanych z filozofią kierowania państwem. Tę ustawę trzeba rozpatrywać w odniesieniu do ustawy, którą miesiąc temu miałem zaszczyt prezentować Wysokiej Izbie, bo dopiero w połączeniu z nią i z kolejnymi ustawami, które chciałbym zapowiedzieć – między innymi z dość gruntowną zmianą dotyczącą agencji i funduszy pozabudżetowych, a w konsekwencji z nową ustawą o finansach komunalnych i z nowelizacjami ustawy o finansach publicznych i prawa budżetowego – otrzymamy pewien obraz całości.

Jakie widzimy podstawowe zyski? Są to zyski natury, powiedziałbym, oszczędnościowej. Ta ustawa oznacza – powiem najbrutalniej, choć nie chciałbym mówić o pracownikach, bo będziemy starali się wyrzucić w tym zakresie jak najmniej szkód i krzywd – pięćdziesiąt etatów-erek mniej. Każdy z nich, jak liczymy, kosztuje kilkanaście tysięcy złotych miesięcznie. Tak najprościej bym odpowiedział.

Ta ustawa zapewni także pewne oszczędności w administracji terenowej, jako że tę administrację w sposób wyraźny chcemy ograniczyć i skonsolidować. I wreszcie będą to oszczędności – taką przynajmniej mam nadzieję – w procedurze administracyjnej i decyzyjnej.

Czy jest to, jak pyta z troską pan senator, okazja do zmian kadrowych? Otóż, Panie Senatorze, wśród urzędów, które mają być zlikwidowane czy też zniesione – może używajmy takiego sformułowania – tylko dwa urzędy są kadencyjne. W pozostałych urzędach dokonano już zmian kadrowych i są tam ludzie z rekomendacji koalicji rządzącej. Przepraszam, powiem brutalnie: my własnych ludzi likwidujemy. To nie jest tak, że my potrzebujemy jakiejś decyzji o likwidacji i uruchamiania procedury legislacyjnej, żeby dokonać zmian kadrowych. Nie o to chodzi.

I muszę powiedzieć, państwo to zresztą wiecie, że w żadnym z siedmiu urzędów, gdzie wprowadzono kadencyjność w poprzedniej kadencji, nie

dokonał się zmiany prezesa, choć często mogliśmy. Dotyczy to także urzędu, który jest przedmiotem troski wielu posłów i senatorów czyli Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi. Przypomnę, że tam, mimo że jest kadencyjność, jest też prosta droga do odwołania prezesa. Ale nie zrobiliśmy tego. Prosiłbym więc, żeby patrzeć na tę ustawę nie przez pryzmat zmian kadrowych, ale przez pryzmat zmian instytucjonalnych, które chcemy wprowadzić.

Chcę powiedzieć, że w tej ustawie w art. 75 zachowujemy prawomocność i obowiązywanie wszystkich dotychczasowych aktów wykonawczych, oczywiście jeśli nie są sprzeczne z tą ustawą. A więc to, co pewnie trzeba będzie zrobić, i co mamy już gotowe, to są statuty, to są regulaminy, czyli akty prawa wewnętrznego. Rzeczywiście w ustawie jest kilka delegacji do rozporządzeń Rady Ministrów bądź jej prezesa. Te rozporządzenia są przygotowane. Jak państwo pewnie zauważyli, terminy są tutaj dosyć krótkie, a każdy określony urząd, z chwilą kiedy zostanie zniesiony lub utworzony, musi mieć wszystkie dokumenty niezbędne do likwidacji lub funkcjonowania.

Co do dotychczasowego urzędu mieszkalnicstwa, o który pytał pan senator Plewa. Otóż w poprzedniej ustawie, Panie Senatorze, jak pan zapewne pamięta, nie tylko stworzyliśmy nowy dział związany z budownictwem, ale także połączyliśmy gospodarkę przestrzenną, gospodarkę mieszkaniową, budownictwo i architekturę. Intencja była taka, aby w jednym dziale i w jednym ręku znalazły się wszystkie elementy składające się na końcowy sukces, czyli budynek – mieszkalny bądź użyteczności publicznej. Pan świetnie wie, że oprócz braku pieniędzy głównym problemem są kwestie związane z gospodarką przestrzenną, z uzbrojeniem terenu, a więc te, które są wstępne, poprzedzają rozwój budownictwa. I to zdecydowało, że odpowiedzialność za ten dział powierzyliśmy Ministerstwu Infrastruktury. W ten sposób sam urząd został podniesiony do rangi ministerstwa, chociaż w nazwie tego nie ma, na co zresztą wielu budowlanców narzeka. W jednym ręku znalazły się kwestie komunikacji, telekomunikacji, pełnej infrastruktury technicznej i także kwestie finalnych prac budowlanych, aczkolwiek do tego wszystkiego, jak sam pan mówił i jak wszyscy wiemy, będzie nam jeszcze potrzeba pieniędzy. Ale resort infrastruktury po raz pierwszy w III Rzeczypospolitej jest urzędem, który ma skonsolidować, scalić wszystkie sprawy związane z budownictwem mieszkaniowym, bez potrzeby prowadzenia uzgodnień międzyresortowych. Wszystkie kwestie i decyzje w tych sprawach znajdują się w tym resorcie. Tyle z mojej strony.

Jeśli można, Panie Marszałku, chciałbym ponownie poprosić o zabranie głosu pana ministra Patera, ponieważ on jest lepszym specjalistą, jeśli chodzi o nadzór.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu ministrowi.

*(Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji
Krzysztof Janik: Dziękuję bardzo.)*

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Krzysztof Pater:

Chciałbym odpowiedzieć na dwa skierowane do mnie pytania.

Pierwsza sprawa jest związana z dokumentem z 1997 r. „Bezpieczeństwo dzięki różnorodności”. Fragmenty tego dokumentu, o których najczęściej mówi się przy dyskusji na temat Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi, sam pisałem. Byłem wówczas odpowiedzialny za opracowanie koncepcji, więc mogę z czystym sumieniem powiedzieć, że w roku 1996, 1997, kiedy ta koncepcja powstała, stworzenie samodzielnego Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi wydawało się najlepszym rozwiązaniem. Jedyne rozwiązanie alternatywne, jakie się wówczas pojawiało, to była propozycja, aby wcielić te zadania do istniejącej już struktury, do Komisji Papierów Wartościowych i Giełd. Taka była ta druga możliwość. Ale w momencie, kiedy mieliśmy przed sobą proces licencjonowania, proces kształtowania rynku, kształtowania mechanizmów nadzorczych, stworzenie urzędu, który ogarnąłby to wszystko, urzędu, w którym ten temat byłby traktowany jako priorytetowy, wydawało się najlepszym posunięciem organizacyjnym. Życie skorygowało jednak między innymi również oczekiwania, o których wspominałem. Nikt nie spodziewał się przecież, iż rynek funduszy emerytalnych zostanie tak znacząco zdominowany przez sektor ubezpieczeniowy. Dlatego w tej chwili zdecydowanie największą efektywność, najlepszą możliwość ogarnięcia wszystkich transakcji, skali czy też przepływu doświadczeń pomiędzy różnymi instytucjami nadzoru nad szeroko rozumianym rynkiem finansowym, osiągniemy poprzez stworzenie Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych.

Druga sprawa bezpośrednio nie dotyczy nadzoru. Inwestycje zagraniczne funduszy emerytalnych są przecież przedmiotem regulacji kształtowanych nie przez nadzór, lecz przez parlament, rząd czy ministra finansów. Niemniej jednak chciałbym powiedzieć o tym, skąd się biorą te nieporozumienia w mediach, w czym przoduje akurat chyba „Rzeczpospolita”.

Problem inwestycji funduszy emerytalnych jest i będzie wyłącznie sprawą Polski. Nieporozumienie bierze się jednak stąd, że u nas otwar-

te fundusze emerytalne w potocznym rozumieniu traktowane są jako II filar. W krajach Unii Europejskiej powszechnie za II filar uznaje się zakładowe plany emerytalne. W większości krajów mają one charakter dobrowolny, w niektórych występują, w pewnych elementach, formy przymusu. Dla urzędników europejskich, kiedy słyszą o II filarze, jest więc oczywiste, iż jest mowa o zakładowych planach emerytalnych. I kiedy nasi dziennikarze prowadzą rozmowy, używając tego skrótu, uzyskują informację, że swoboda przepływu kapitałów musi dotyczyć II filara, ale II filara w rozumieniu Unii Europejskiej. W momencie kiedy dochodzi do konkretnych rozmów, już się nie operuje pojęciem „II filar”, przez które każda ze stron rozumie co innego, ale pojęciem zakładowe plany emerytalne. I Polska złożyła deklarację, że nasze regulacje dotyczące swobody przepływu kapitału w odniesieniu do zakładowych planów emerytalnych, czyli pracowniczych programów emerytalnych, jeśli przetłumaczyć to na nasze regulacje prawne, zostaną dostosowane do regulacji unijnych. Mało tego. W styczniu zostaliśmy poproszeni, aby nie czynić tego za szybko, czyli czynić to dopiero w roku 2003, dlatego że Unia ma nadzieję na sfinalizowanie prac nad dyrektywą po raz pierwszy w dziejach Unii regulującą te kwestie. Kwestia limitów inwestycji zagranicznych będzie w tym momencie kształtowana wyłącznie w układzie wewnętrznym. A program gospodarczy rządu zawiera w tym zakresie dosyć przejrzystą, jak myślę, deklarację co do głównego kierunku wykorzystania pieniądza emerytalnego na rozwój gospodarki, na rozwój wewnętrzny, na rozwój kraju. Między innymi poprzez zapowiedź pojawienia się na rynku nowych instrumentów umożliwiających długoterminowe inwestycje o charakterze infrastrukturalnym, ku pożytkowi przyszłych emerytów i ku pożytkowi kraju. Nie ma w tym programie w ogóle mowy o zwiększaniu limitów inwestycji zagranicznych. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator ma pytanie do przedstawicieli rządu? Proszę bardzo.

Panie Ministrze, proszę o pozostanie jeszcze na chwilę.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Krzysztof Borkowski:

Panie Marszałku, Szanowni Państwo, ja mam pytanie nie do pana ministra, ale w ogóle do przedstawicieli rządu.

Czy państwo nie przewidujecie w najbliższym czasie potrzeby przyjrzenia się Agencji Własności

(senator K. Borkowski)

Rolnej Skarbu Państwa i kosztom funkcjonowania tej agencji rządowej?

Mówimy tu o likwidacji, o zmianach w organizacji rozmaitych organów rządowych. Chciałbym znać koszty funkcjonowania tej agencji rządowej. Z tego, co wiem, wynika, że są one bardzo wysokie, a efekty bardzo mizerne. Dlatego podaję w wątpliwość zasadność jej funkcjonowania. Oczywiście nie jest to związane z tą ustawą, ale jest związane z funkcjonowaniem rządu i parlamentu, ponieważ dałoby znaczne oszczędności i być może znaczne efekty. Być może gospodarowanie nieruchomościami znacznie by się poprawiło, gdyby to poszło do ministra skarbu, ministra rolnictwa czy gdyby lepiej było nadzorowane. Poddaję to pod rozważenie. Jeśli dzisiaj nie uzyskam odpowiedzi, jakie są te koszty, to chciałbym uzyskać odpowiedź na piśmie, bo myślę, że to jest ważne. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję bardzo.

(Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji Krzysztof Janik: Czy można, Panie Marszałku?)

Tak, Panie Ministrze, bardzo proszę. Pan minister Janik.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji Krzysztof Janik:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Senatorze!

W sprawie tej agencji nie jestem w stanie udzielić wyczerpującej odpowiedzi. Jeśli chodzi o jej obecną kondycję, to w tej chwili mogę powiedzieć, że agencja spłaca obligacje restrukturyzacyjne Banku Gospodarki Żywnościowej, które kształtują się na poziomie około 300 milionów zł rocznie, a w roku ubiegłym – tak wstępnie oceniliśmy z panem ministrem Bartkiewiczem – odprowadziła do budżetu państwa około 100 milionów zł. A więc z punktu widzenia efektywności finansowej agencja nie stoi najgorzej. Rząd zamierza, i myślę, że w ciągu najbliższych kilku miesięcy Wysoka Izba otrzyma stosowny projekt ustawy, w perspektywie najbliższych lat przekształcić tę instytucję w – szukam tu odpowiedniej nazwy – bank ziemski czy urząd regulacji ziemią, wzorując się na rozwiązaniu, które dziś funkcjonuje we Francji. Celem tej instytucji byłoby kierowanie obrotem gruntami lub ingerowanie w ten obrót w taki sposób, który będzie sprzyjać powiększaniu areałów gospodarstw rodzinnych i lepszemu, efektywniejszemu zagospodarowaniu gruntów rolnych.

Nad tą koncepcją pracuje resort rolnictwa, a także moje ministerstwo, bowiem trzeba do niej

dostosować w zakresie sprzedaży ziemi cudzoziemcom obowiązujące jeszcze prawo o obrocie gruntami. Przypomnę, że jest to rozporządzenie prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 1920 r., potem, zdaje się, przekształcone w ustawę, ale liczące sobie osiemdziesiąt lat. Komplet propozycji zmian, przy uwzględnieniu kwestii związanych w tym zakresie z negocjacjami z Unią Europejską, chcielibyśmy przedłożyć parlamentowi do końca tego półrocza. Istota tej przemiany ma polegać na tym, by agencja, korzystając z metod powszechnie znanych, takich jak sprzedaż ziemi na raty, finansowanie nabywania jej przez rolników, zajęcie się gruntami pozbawionymi użytkownikami, których mamy coraz więcej, itd., itd., z biernego administratora gruntów należących do skarbu państwa stała się aktywnym uczestnikiem zmian strukturalnych w gospodarce rolnej.

Jeżeli zaś chodzi, Panie Senatorze, o bieżącą finansową i organizacyjną kondycję tej agencji, jesteśmy do dyspozycji. Ale myślę, że to wymaga dość obszernej odpowiedzi pisemnej.

(Senator Krzysztof Borkowski: Czy corocznie jest składany raport agencji?)

Tak jest.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Ministrze, za bardzo rzeczowe i wyczerpujące odpowiedzi.

W tej sytuacji otwieram dyskusję.

Przypominam o wymogach regulaminowych, o konieczności zapisywania się do głosu u senatora pana Krzysztofa Szydłowskiego, który prowadzi listę mówców, a przede wszystkim o obowiązku składania podpisanych wniosków o charakterze legislacyjnym do marszałka Senatu. Wnioski te muszą być złożone na piśmie do czasu zamknięcia dyskusji nad daną ustawą.

Przypominam ponadto, że komisja będzie rozpatrywać tylko te wnioski, które zostały złożone na piśmie do marszałka Senatu do momentu zamknięcia dyskusji.

W tej chwili mamy czterech senatorów zapisanych do dyskusji. Jako pierwszy głos zabierze pan senator Ryszard Sławiński.

Senator Ryszard Sławiński:

Panie Marszałku! Panie Senator i Panowie Senatorowie!

W szeroko pojętej sferze kultury likwidacji ulegają dwie instytucje funkcjonujące do tej pory mniej lub bardziej, ale raczej mniej sprawnie – Komitet Kinematografii i Urząd Generalnego Konserwatora Zabytków. Tak się składa, że po 1956 r. powstała słynna polska szkoła filmowa, powstało także wiele wybitnych dzieł filmowych tworzonych w warunkach, które dzisiaj określa się jako fatalne. Nasuwa się wniosek, że wielka sztuka

(senator R. Sławiński)

musi powstawać w opozycji do czegoś lub do kogoś. Nasza wielka polska sztuka powstawała w opozycji do państwa. Zresztą, żeby było ciekawie, na koszt tego państwa. Komitet Kinematografii, który istniał lat niewiele, właściwie nie może wykazać się znaczącymi, wielkimi dokonaniami, podobnie jak cała polska sztuka filmowa. Mieliśmy, co prawda, w ostatnich latach kilka spektakularnych sukcesów kinowych, takich jak „Ogniem i mieczem” czy „Pan Tadeusz”, czy jeszcze kilka tytułów, ale były to sukcesy komercyjne, nie artystyczne, a w każdym razie nie przede wszystkim artystyczne. W związku z tym Komitet Kinematografii żegnamy bez żalu. Przypomnę, że na posiedzeniu Komisji Kultury i Środków Przekazu głosowanie w tej sprawie było jednomyślne. Nie mamy również sygnałów sprzeciwu czy oburzenia ze strony środowiska filmowego.

Podjmując tę kwestię, chciałbym zwrócić się do ministra kultury i dziedzictwa narodowego, który teraz będzie zarządzał kinematografią za pomocą swojego departamentu, żeby bardzo starannie, przy coraz mizerniejszych – mówię to z ubolewaniem – środkach przeznaczanych na kulturę, zatroszczył się o debiuty filmowe, o wykształconych, świetnie przygotowanych młodych ludzi, których jedyną szansą jest to, że ktoś im pomoże. A jest po temu okazja, bo tworzy się jakby nowa sytuacja. W związku z tym departament kinematografii, bo tak być może będzie się on nazywał, a w każdym razie departament, który będzie się zajmował tą problematyką, powinien bardzo dbać o debiuty filmowe, a także o drugi film danego reżysera. Kolejne filmy powinny być już rezultatem pracy lub gry rynkowej. To jest jedna sprawa.

Generalny Konserwator Zabytków to urząd, który działał przez kilka lat, zresztą dość specyficznie, miał bowiem do dyspozycji osiemdziesiąt etatów, a zarządzał za pomocą trzydziestu pięciu. Być może mieliśmy tu do czynienia z pewną, powiedzmy, chytrą, oczywiście w cudzysłowie. Chodzi o to, że tych osiemdziesiąt etatów było prawdopodobnie zagospodarowanych w formie świadczeń płacowych dla trzydziestu pięciu etatowców. Być może. Warto by to wyjaśnić. Urząd ten jest żegnany bez żalu zarówno przez środowisko, jak i przez komisję – sejmową i senacką. Chciałbym jednak zwrócić uwagę na to, że departament, bo on będzie w tej chwili zarządzał tymi sprawami, powinien bardzo starannie rozgraniczyć dwie sfery: ochronę zabytków i opiekę nad zabytkami. Ochroną zabytków powinna się zajmować, tak jak do tej pory, służba konserwatorska. Jak sama nazwa wskazuje, służba ta powinna być w gestii ministra, a więc powinna być bezdyskusyjnie służbą państwową. Nie można jej oddać samorządom, przy całym szacunku dla nich, ponieważ ma ona w stosunku do zabytków cha-

rakter, powiedziałbym, policyjny i dlatego powinna być w gestii państwa. Natomiast opieka nad zabytkami – to powinno być wyartykułowane w rozporządzeniach ministra – powinna być właśnie w gestii samorządów, organizacji pozarządowych, a więc tych wszystkich ugrupowań, grup społecznych, działaczy, którzy na sercu mają właśnie opiekę nad zabytkami, a więc to wszystko, co się wiąże z trwaniem substancji kulturowej Rzeczypospolitej. Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję Panu Senatorowi.

Bardzo proszę pana senatora Piwońskiego o zabranie głosu.

Senator Zbyszko Piwoński:

Panie Marszałku! Panie Senato i Panowie Senatorowie!

O złożoności materii ustawowej, którą rozpatrujemy, świadczy to, że dyskusja toczyła się i na posiedzeniu komisji, i jeszcze po jego zakończeniu. Nie wszystkie sprawy udało nam się jednoznacznie rozstrzygnąć, aczkolwiek były one przedmiotem naszych obrad.

Stąd pozwalał sobie do poprawek, które przedstawiłem przed chwilą w imieniu komisji, dołączyć jeszcze kilka innych: dwie z nich jako swoistą alternatywę w stosunku do tamtych poprawek, a kolejne jako odrębnie funkcjonujące.

Wspominałem już, odnosząc się do art. 1, że w odrębnej ustawie dokonana została już likwidacja Polskiego Centrum Badań i Certyfikacji. Z uwagi na to wnoszę, ażeby w art. 1 w ust. 2 skreślić pkt 1, gdzie mówi się o likwidacji tegoż właśnie centrum.

W art. 1 ust. 3 poruszany jest temat Głównego Urzędu Cei – dyskutowaliśmy nad tym dość namiętnie, kierując pytania do pana ministra. Z uwagi na to, że projekt ustawy został dopiero teraz skierowany do łaski marszałkowskiej, termin, który tam jest zapisany, mianowicie 31 marca, może okazać się niewystarczający, żeby ustawa mogła zostać zarówno przyjęta przez Sejm i Senat, jak i podpisana przez prezydenta. W związku z tym proponuję, ażeby w odniesieniu do zapisu art. 1 ust. 3 pkt 1 termin 31 marca 2002 zastąpić terminem 30 kwietnia 2002. Czyli, krótko mówiąc, przesunąć go o jeden miesiąc, dając tym samym szansę na spokojniejsze procedowanie.

I kolejna sprawa. W tej ustawie proponujemy wiele zmian, przemieszczeń poszczególnych instytucji, a pominięta została jedna bardzo ważna kwestia, mianowicie uprawnienie dla premiera w sprawie przemieszczenia środków budżetowych. Stąd proponuję dopisanie nowego art. 74a w przepisach przejściowych, który

(senator Z. Piwoński)

mówiłby w ust. 1, że w celu wykonania przepisów niniejszej ustawy prezes Rady Ministrów może w drodze rozporządzenia dokonywać przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych także między działami budżetu państwa, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej, a w ust. 2, że przepis art. 39 ust. 1c ustawy itd. – to dotyczy ustawy o Radzie Ministrów – stosuje się odpowiednio. To kolejna poprawka.

I wreszcie dwie poprawki niejako alternatywne w stosunku do tych, które już miałem przyjemność przedstawiać jako sprawozdawca. Proponuję alternatywne rozwiązanie dla poprawki dwunastej. Nie będę już do niej wracał, przypomnę tylko, że dotyczy ona zasobów mieszkaniowych Wojskowej Agencji Mieszkaniowej i odnosi się do resortu spraw wewnętrznych, czyli do tych pozostałych funkcjonariuszy. Rozwiązanie, które zgłaszam jako alternatywne nieco rozbudowuje tę wcześniejszą poprawkę, uwzględniając sytuacje, które tam nie były przewidywane, mianowicie dotyczy to osób innych, aniżeli wymienione, jak również sytuacji w razie śmierci osoby uprawnionej. Czyli, krótko mówiąc, porządkuje cały pakiet tych spraw.

Aha, i proponuję wprowadzenie do ustawy w art. 79 dodatkowego zapisu. Art. 79 jest to przepis przejściowy. Określa on terminy kiedy i który zapis wchodzi w życie. Proponuję, by dodać, że art. 30a, czyli ten, o którym przed chwilą mówiłem, dotyczący zasobów mieszkaniowych, wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 stycznia 2002. Jest to praktyka dość rzadka, niemniej jednak stosowana. Biorąc pod uwagę fakt, że właściwie dokonaliśmy skreślenia aktu prawnego, które pozbawiło jak gdyby podstaw prawnych działania, a mogły one być podejmowane, właśnie proponuję taki zapis.

No i jeszcze jedna propozycja, ale to też jest alternatywna poprawka, dotycząca powołania prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty. To wszystko, Panie Marszałku.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Rozumiem, że złoży pan na piśmie te wnioski. Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę pana senatora Janowskiego o zabranie głosu.

Senator Mieczysław Janowski:

Panie Marszałku! Panie Senator i Panowie Senatorowie! Panowie Ministrowie!

Chciałbym najpierw wyrazić uznanie za rzeczy dobre, które są w tej ustawie, bo one są dobre. Niektóre kwestie mnie jednak rażą, budzą moje

wątpliwości. Stąd pytanie, które postawiłem panu ministrowi Janikowi: czy wszystkie zmiany rzeczywiście mają służyć polepszeniu funkcjonowania aparatu administracyjnego naszego państwa?

Mam co do tego wątpliwości. Dotyczą one szczególnie tych kwestii, które tutaj były już poruszane, a więc połączenia Państwowego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi. Śledziłem tego rodzaju rozwiązania w innych krajach, w Wielkiej Brytanii na przykład ten fundusz jest wyodrębniony. Wiem, że Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi był bardzo pozytywnie oceniony przez NIK. Myślę, że powinniśmy zachować w tej materii zdrowy rozsądek. Jest takie polskie przysłowie, a w zasadzie dwa: co nagle, to po diable i dwa razy daje, kto szybko daje. Ja myślę, że tutaj nie powinniśmy się spieszyć, bo te urzędy funkcjonują nazbyt krótko, aby można było tak radykalnie zmieniać ich funkcjonowanie. To jest bardzo ważne, bo nie usłyszałem z ust pana ministra odpowiedzi na pytanie, czy interes emerytów będzie rzeczywiście chroniony. Mam zatem bardzo, bardzo poważne wątpliwości.

A druga kwestia dotyczy urzędu mieszkalnictwa. Proszę państwa, im więcej mówimy o mieszkalnictwie, o budownictwie, tym działania nasze są bardziej pozorowane. Z przykrością stwierdzam, że likwidacja tego urzędu przyczyni się również w pojęciu opinii publicznej do ugruntuowania poglądu, że tylko się mówi.

Wczoraj byłem na ważnym spotkaniu z samorządowcami. Przeważali na nim samorządowcy ugrupowań lewicowych i oni podzielili ten pogląd. Proszę państwa, problematyka dotycząca zagospodarowania przestrzennego, prawa budowlanego, norm budowlanych, zagadnień spółdzielczości mieszkaniowej, elementów finansowania budownictwa, infrastruktury, jest bardzo ważna. Było kiedyś to w jednym ministerstwie, ministerstwo zostało zlikwidowane, urząd będzie likwidowany. Mówi się, że właściwa osoba będzie w randze sekretarza bądź podsekretarza stanu. To jest deprecjacja. Proszę nad tym się zastanowić.

Komisja odrzuciła tę poprawkę zaledwie jednym głosem. Myślę, że to nie jest aspekt polityczny, to jest aspekt normalnego funkcjonowania Rzeczypospolitej. Bo idąc dalej tropem takiego łączenia wszystkich jednostek, można by i rolnictwo włączyć do resortu gospodarki, bowiem rolnictwo jest specyficzną gałęzią gospodarki. Bardzo proszę o refleksję w tej materii. Zgłaszam poprawkę, która będzie proponowała utrzymanie tego urzędu.

Ten pośpiech również budzi zastrzeżenia. Muszę je paniom i panom senatorom przedstawić. Stąd te wątpliwości. Dotyczą one prezesa Głównego Urzędu Cł cel oraz generalnego inspektora celnego. Jeżeli bacznie przyjrzymy się zapisowi art. 1 ust. 3, to mamy tam prognozę – zostaną zniesione nastę-

(senator M. Janowski)

pujące centralne organy administracji rządowej... Pan minister Janik mówił, że ta ustawa jest przygotowywana. Elementarna kultura legislacyjna wymagałaby tego, żeby najpierw uchwalić tamtą ustawę, bo zakładamy w ten sposób, że oto Sejm i Senat, że oto prezydent przyjmą tę ustawę. My nie mamy takiej pewności. A co będzie, jeżeli ona nie zostanie uchwalona? Powaga Wysokiej Izby i prawidłowość działania legislacyjnego, w moim przekonaniu, wymagają – jeżeli jest taka wola polityczna – podjęcia w odpowiednim czasie takiej decyzji.

Dotyczy to również ust. 2 w tymże art. 1, który wiąże się z zapisem, że na podstawie odrębnych ustaw znosi się lub likwiduje... A więc niech te ustawy będą.

Kolejna kwestia dotyczy ust. 6 w art. 1. Mówi się tam o połączeniu w trybie określonym przez przepisy kodeksu spółek handlowych. Nie nakłada się żadnego obowiązku czasowego, więc do końca świata można by nie zrealizować tej ustawy. Będę wnosił poprawkę, która uściśli ten termin.

Jeśli zaś idzie o połączenie nadzoru, czyli Państwowego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i instytucji zajmującej się funduszami emerytalnymi, to jako *minimum minimorum* proponuję, żeby Wysoka Izba zechciała się przychylić do poprawki, która przesuwająca ten termin z 31 marca na 30 czerwca. Myślę, że trwające w tej chwili w tych urzędach prace dotyczące rozmaitych systemów informatycznych mogłyby wtedy być zakończone. Takie byłoby minimalne rozwiązanie, jeśli Wysoka Izba nie zechce zaakceptować poprawki skreślającej te rozwiązania.

Jeśli mogę się odnieść do kwestii dotyczących kultury, poruszanych tutaj przez pana senatora Sławińskiego, to chciałbym bardzo, aby problematyka ochrony zabytków i dziedzictwa narodowego była traktowana finansowo nie gorzej niż obecnie. Zmieniliśmy nazwę ministerstwa, jest tylko Ministerstwo Kultury i minister kultury. Chcę wyrazić troskę o te sprawy także w imieniu osób, z którymi miałem możliwość porozmawiać.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! Część tych poprawek przedkładałam również w imieniu grupy senatorów. Chciałbym wobec Wysokiej Izby wyrazić troskę o Rzeczpospolitą, bo nie zawsze to, co jest dobre, jest zastępowane tym, co będzie lepiej służyło naszemu państwu. Działajmy tak, abyśmy byli bliżej obywateli. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Senatorze. To są te poprawki, tak? Dziękuję bardzo.

Udzielam teraz głosu panu senatorowi Wielowieyskiemu.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

W tej ustawie, która ma na celu i usprawnienie, i uporządkowanie, ale przede wszystkim – i to jest zrozumiałe – uzyskanie pewnych istotnych oszczędności w zakresie administracji publicznej, znajduje się jedno kuriozum. Jest tu przepis, którego działanie idzie w odwrotnym kierunku w stosunku do dotychczasowych decyzji i debat w obydwóch Izbach. Chodzi mianowicie o sprawę wynagrodzeń w omawianych przed chwilą dwóch urzędach centralnych, czyli Państwowym Urzędzie Nadzoru Ubezpieczeń i tym od funduszy emerytalnych.

Otóż w art. 19 zmiana czwarta lit. d jest przepis mówiący, w jaki to sposób minister finansów określa w drodze rozporządzenia zasady wynagradzania przewodniczących tej nowej komisji i pracowników. Dotyczy to zarówno wynagrodzeń, jak i premii. Wszystko to w porządku, ale na samym końcu jest zdumiewające zdanie, że minister finansów bierze pod uwagę poziom płac w instytucjach ubezpieczeniowych. Przypominam, że przed kilku laty, w pierwszych ustaleniach legislacyjnych przy powoływaniu PUNU i UNFE było to sformułowanie. Wywoływało ono, z uwagi na stan faktyczny, który z tego się wyłonił, bardzo ostre dyskusje i kontrowersje przy pracach budżetowych, a także przy pracach nad ustawą o finansach publicznych. Okazuje się zresztą także i dzisiaj, że właśnie pracownicy tych urzędów mają najwyższy wskaźnik wynagrodzeń w całej administracji publicznej. Bardzo przepraszam, nie wiem, jak jest w tej chwili, ale przy pracach budżetowych w poprzednim roku było to jakieś 6 tysięcy zł miesięcznie, średnio licząc, biorąc pod uwagę wszystkich pracowników pomocniczych. I uzasadniane to było oczywiście tym, że jeżeli się nadzoruje instytucje ubezpieczeniowe, w których płace są wysokie i chce się mieć fachowych pracowników, to trzeba im odpowiednio zapłacić. Takie przepisy były w przypadku kilku urzędów centralnych, dotyczyły również bankowości itd.

Wysoka Izbo! Pamiętam kontrowersje w sprawie Narodowego Banku Polskiego. Jak przypominam sobie, stwierdziłem wtedy, że w przypadku bardzo politycznej pozycji, jaką ma prezes Narodowego Banku Polskiego, możemy przyjąć, że on nie musi mieć wynagrodzeń wyższych niż szef rządu czy nawet głowa państwa. Ale w bankowej instytucji, w bankowym przedsiębiorstwie, do jakich zalicza się również Narodowy Bank Polski, nie jest rzeczą obojętną, kim będą zastępcy prezesa i jaka będzie cała hierarchia wynagrodzeń i hierarchia stanowisk ludzi, którzy mają szczególne zadania, zarówno nadzorcze, jak i komercyjno-żyrujące, a w każdym razie dotyczące komercyjnego zarządzania wielkim bankiem. I tutaj stosowanie obniżonych stawek czy jakichś ostrych kryteriów jest wątpliwe, bo bank to bank.

(senator A. Wielowieyski)

Ale UNFE i PUNU to nie są instytucje ubezpieczeniowe, to są instytucje administracji publicznej, które, podobnie jak wiele innych instytucji administracji publicznej, nadzorują, kontrolują, sprawdzają działalność najróżniejszych jednostek, publicznych i prywatnych, podmiotów gospodarczych niezależnych, zupełnie niezależnie od tego, czy to są podmioty ubogie czy bogate, wysoko czy mało płatne. Na każdym kroku w samorządzie są wydawane różne pozwolenia dla działalności gospodarczej, różne pozwolenia budowlane, różne decyzje lokalizacyjne. W tym wszystkim są olbrzymie pieniądze, to jest gra z podmiotami bardzo wysoko nagradzanymi. Nasi urzędnicy służby cywilnej czy inni muszą działać uczciwie, powinniśmy im płacić jak najlepiej, ale to nie ma żadnego porównania z tym, co mogą zarabiać ci klienci, nad którymi trzeba sprawować nadzór. Otóż podkreślam, że my, to znaczy Sejm i Senat, usunęliśmy tego rodzaju klauzulę; o ile pamiętam, było to dwa lata temu. Teraz ta klauzula jest przywrócona i minister finansów przy ustaleniu stawek dla całej struktury zatrudnienia w komisji nadzoru ubezpieczeń ma brać pod uwagę poziom płac w nadzorowanych instytucjach.

Uważam to za skandal, za skandal i rzecz sprzeczną w ogóle z duchem i całym kierunkiem tej ustawy. Okazuje się, że jest jakaś grupa nacisku, która potrafiła przekonać odpowiednie komórki rządowe, iż jak wyrzucimy poprzednie ekipy, a teraz wprowadzimy nową, dużo lepszą, to ona musi być oczywiście odpowiednio wynagradzana. A te doświadczenia mamy naprawdę bardzo dobrze sprawdzone. Zobaczycie państwo, że za rok czy dwa będzie to już nie 6 tysięcy czy 6,5 tysiąca, ale 7,5 czy 8 tysięcy zł w przypadku tych wynagrodzeń, zupełnie niezależnie od tego, jakie decyzje zamrożeniowe czy oszczędnościowe będą podejmowane w całym sektorze finansów publicznych.

W związku z tym, Panie Marszałku, przedkładałam poprawkę wnoszącą o usunięcie tych kilku słów z akapitu ust. 4a, dotyczącego wynagrodzeń w tej nowej komisji nadzoru ubezpieczeń. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

Chciałbym zapytać, czy jeszcze ktoś z państwa senatorów chciałby zabrać głos w dyskusji? Nie widzę chętnych.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

Dla porządku informuję, że pan senator Tadeusz Wnuk zgłosił wniosek na piśmie. W toku dyskusji wnioski o charakterze legislacyjnym na piśmie zgłosili również panowie senatorowie: Zbyszko Piwoński, Mieczysław Janowski i Andrzej Wielowieyski.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

Chciałbym zapytać przedstawicieli rządu, czy chcieliby się odnieść do uwag zgłoszonych przez państwa senatorów w trakcie dyskusji. Nie widzę ochoty ze strony rządu, ale rozumiem, że rząd uważnie się przysłuchał dyskusji, uwagom i poprawkom zgłoszonym przez państwa senatorów.

Ponieważ w trakcie dyskusji zostały zgłoszone wnioski o charakterze legislacyjnym, zgodnie z art. 52 ust. 2 regulaminu proszę Komisję Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej o ustosunkowanie się do przedstawionych w toku debaty nad tym punktem wniosków i przygotowanie sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia, które, mam nadzieję, dzisiaj zakończymy.

Nie widzę pana marszałka Jarzembowskiego, który zgodnie z decyzją prezydium powinien przejąć przewodnictwo obrad w punkcie drugim.

(Głos z sali: Trzeba iść do kamer.)

Prosiłem nasze służby, aby odszukały pana Jarzembowskiego i doprowadziły go na salę obrad. Słucham?

(Głos z sali: Udziela wywiadu.)

No tak, udziela wywiadu, ale, proszę państwa, prowadzenie obrad jest ważniejsze od udzielania wywiadu. Proszę zatem powiadomić pana marszałka.

Ogłaszam pięciominutową przerwę.

Proszę powiadomić pana marszałka Jarzembowskiego o przejęciu prowadzenia. Pięć minut przerwy.

(Przerwa w obradach od godziny 12 minut 32 do godziny 12 minut 37)

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Bardzo proszę panie i panów senatorów o zajmowanie miejsc.

Wznawiam obrady.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Sanitarnej oraz zmianie innych ustaw.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na jego dwunastym posiedzeniu w dniu 25 stycznia. Do Senatu została przekazana w dniu 28 stycznia i tego samego dnia marszałek Senatu, zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia. Komisja po rozpatrzeniu

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że tekst ustawy jest zawarty w druku nr 60, a sprawozdanie komisji w druku nr 60A.

Bardzo proszę sprawozdawcę Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, pana senatora Jerzego Cieślaka, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Senator Jerzy Cieślak:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

W imieniu Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia mam zaszczyt poinformować Wysoki Senat o wynikach prac komisji nad ustawą o zmianie ustawy o Inspekcji Sanitarnej oraz zmianie innych ustaw, uchwaloną przez Sejm w dniu 25 stycznia 2002 r. Posiedzenie komisji odbyło się w dniu 6 lutego bieżącego roku.

To jest czwarta od 1985 r. nowelizacja tej ustawy. Warto więc, jak sądzę, przypomnieć, że od 1985 r. do 1999 r. Państwowa Inspekcja Sanitarna miała strukturę pionową i podlegała ministrowi zdrowia i opieki społecznej. Minister powoływał państwowego, wojewódzkiego, terenowego i portowego państwowego inspektora sanitarnego. Od 1 stycznia 1999 r. wraz z wprowadzeniem reformy administracji publicznej z nazwy inspekcji zniknął wyraz „państwowa”. Inspekcja sanitarna, chociaż nadal podlegała ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, weszła w skład wojewódzkiej i powiatowej administracji zespolonej. Pojawili się inspektorzy kolejowi dla obszarów kolejowych, terenowy inspektor sanitarny stał się powiatowym inspektorem sanitarnym. Wojewódzkiego, portowego i kolejowego inspektora sanitarnego powoływał i odwoływał wojewoda w porozumieniu z głównym inspektorem sanitarnym, a powiatowego – starosta w porozumieniu z wojewódzkim inspektorem sanitarnym. W praktyce ta koncepcja i te regulacje prawne się nie sprawdziły, okazały się błędne. W dniu 23 lutego 2000 r. weszła w życie ustawa, która przewidywała likwidację kolejowych inspektorów sanitarnych i przejęcie ich kompetencji przez powiatowych inspektorów sanitarnych z dniem 1 stycznia 2001 r. Z dniem 1 stycznia 2002 r. na mocy nowelizowanej dzisiaj ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. Inspekcja Sanitarna wraca do struktury pionowej sprzed 1 stycznia 1999 r. i staje się administracją niezespoloną. Pojawia się graniczny inspektor sanitarny, który z dniem 1 stycznia 2002 r. powinien zastąpić portowego inspektora sanitarnego w drodze przejęcia przez graniczne stacje sanitarno-epidemiologiczne mienia, pracowników, zadań i zobowiązań portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych. Wojewódzki, powiatowy i graniczny inspektor sanitarny są

powoływani przez głównego inspektora sanitarnego po zakończeniu postępowania kwalifikacyjnego przeprowadzonego z udziałem wojewody, jeśli chodzi o wojewódzkich i granicznych inspektorów sanitarnych, albo starosty, jeśli chodzi o powiatowych inspektorów sanitarnych.

Wysoki Senacie! Omawiana dzisiaj nowelizacja zakłada modyfikację struktury Inspekcji Sanitarnej przy zachowaniu jej niezależności od organów samorządu terytorialnego poprzez wprowadzenie zasady powoływania powiatowych i granicznych inspektorów sanitarnych przez wojewódzkiego inspektora sanitarnego, przy czym postępowanie kwalifikacyjne zawsze ma być prowadzone z udziałem wojewody, również w odniesieniu do inspektora powiatowego.

Ponadto nowelizacja przywraca nazwę „Państwowa Inspekcja Sanitarna” oraz przesuwą do 1 stycznia 2003 r. datę rozpoczęcia działalności przez granicznych inspektorów sanitarnych.

Ustawa, niestety, jest obciążona błędami merytorycznymi i legislacyjnymi. Dla ich zilustrowania posłużę się tylko trzema przykładami.

Podstawowe zastrzeżenie wobec ustawy dotyczy jej wejścia w życie po dniu 1 stycznia 2002 r. Z tym dniem, zgodnie z ustawą z dnia 24 sierpnia 2001 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych ustaw, nastąpiły istotne zmiany w strukturze inspekcji. Mianowicie portowe stacje sanitarno-epidemiologiczne weszły w skład właściwych granicznych stacji, wygasły też akty powołania portowych inspektorów sanitarnych. Dotychczasowe zadania, pracowników, mienie i zobowiązania portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych przejęły odpowiednie graniczne stacje sanitarno-epidemiologiczne. Jednakże nie zostało wydane rozporządzenie prezesa Rady Ministrów na podstawie ust. 1 w art. 4 wspomnianej nowelizacji, wskazujące sposób przejścia portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych przez stacje graniczne, w związku z czym graniczne stacje nie działają, ale dalej funkcjonują portowe stacje sanitarno-epidemiologiczne i portowi inspektorzy sanitarni. Ustawa nowelizująca uchwalona przez Sejm zakłada wejście w życie art. 3 po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia, co powoduje szereg konsekwencji prawnych, między innymi przesądza, że od 1 stycznia 2002 r. do wejścia ustawy w życie portowi inspektorzy sanitarni i portowe stacje sanitarno-epidemiologiczne nie mają podstaw prawnych do działania. Rozwiązaniem tej skomplikowanej sytuacji prawnej może być dodanie w art. 5 zapisu, że art. 3 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, ale z mocą od dnia 1 stycznia 2002 r. W ten sposób nowelizacja ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Sanitarnej wejdzie w życie z mocą wsteczną, przez co przywróci się podstawę prawną działania portowych inspektorów i stacji od 1 stycznia 2002 r.

(senator J. Cieślak)

Przykład drugi. Zgodnie z art. 1 pkt 7 skreślony zostaje ust. 2 w art. 34, co oznacza zniesienie obowiązującego od 1 stycznia 2002 r. zakazu łączenia funkcji rzeczoznawcy do spraw sanitarnohigienicznych z zatrudnieniem w stacji sanitarno-epidemiologicznej albo w Głównym Inspektoracie Sanitarnym. Z tym przepisem związany był art. 5 ust. 2 nowelizacji z dnia 24 sierpnia 2001 r. Zgodnie z nim zakaz łączenia funkcji rzeczoznawcy do spraw sanitarnohigienicznych z zatrudnieniem w stacji sanitarno-epidemiologicznej albo w Głównym Inspektoracie Sanitarnym obowiązywałby nadal w stosunku do osób, które otrzymały uprawnienia rzeczoznawcy przed dniem 1 stycznia 2002 r. W celu zniesienia tego zakazu w stosunku do wszystkich pierwotnie nim objętych osób i zniesienia pewnej nierówności uprawnień pracowników inspekcji sanitarnej należy, zgodnie z wolą ustawodawcy wyrażoną w art. 1 pkt 7 omawianej ustawy, wprowadzić poprawkę w art. 3.

I wreszcie przykład trzeci. W czasie posiedzenia komisji ujawniono jeszcze jedną wadę uchwalonej przez Sejm ustawy. Gdyby Senat nie zmienił treści ust. 1 i 2 w art. 20 ustawy nowelizowanej, to nie byłoby podstawy prawnej do objęcia nadzorem Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, terenu urzędu obsługującego ministra, terenu jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez tego ministra i ich pracowników oraz terenu zakładów opieki zdrowotnej tworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych i administracji.

Omówiłem tylko niektóre zmiany zaproponowane przez komisję do ustawy uchwalonej przez Sejm.

Komisja proponuje również niezbędne poprawki o charakterze legislacyjnym, które omówię w telegraficznym skrócie.

Poprawki pierwsza, druga, trzecia i czwarta, do art. 1, wprowadzają prawidłową legislacyjnie redakcję art. 1 pkt 2.

Poprawka piąta, do art. 1 pkt 5, i poprawka trzynasta, do art. 4 ust. 5, zmierzają do właściwego określenia nazw organów inspekcji.

Poprawka szósta, do pktu 6 art. 1, ma na celu umożliwienie objęcia nadzorem Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, terenu urzędu obsługującego ministra, terenu jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez tego ministra i ich pracowników oraz terenu zakładów opieki zdrowotnej tworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych i administracji.

Poprawka siódma, do art. 1, polegająca na dodaniu pktu 6a, ma na celu określenie źródła finansowania Wojskowej Inspekcji Sanitarnej.

Poprawka ósma, do art. 3, ma na celu umożliwienie wszystkim pracownikom stacji sanitarno-epidemiologicznych i członkom korpusu służby cywilnej zatrudnionym w Głównym Inspektoracie Sanitarnym wykonywania obowiązków rzeczoznawcy do spraw sanitarnohigienicznych.

Poprawka dziewiąta, do art. 4, która polega na dodaniu nowego ustępu, stwierdza, że dotychczasowi portowi inspektorzy sanitarni stają się z dniem wejścia w życie ustawy państwowymi portowymi inspektorami sanitarnymi.

Poprawka dziesiąta, do art. 4 ust. 1, włącza wojewodę w proces powoływania państwowych portowych inspektorów sanitarnych oraz koryguje określony w tym przepisie proces powoływania i odwoływania tych organów.

Poprawka jedenasta, do art. 4 ust. 4, usuwa zbędne wyrazy.

Poprawka dwunasta, do art. 4 ust. 4, wprowadza w odniesieniu do zastępców państwowych inspektorów sanitarnych przewidzianą w odniesieniu do tych inspektorów zasadę zachowania stanowisk do czasu powołania zastępców według nowych zasad nie dłużej jednak niż do końca 2002 r.

I wreszcie poprawka czternasta, do art. 5, ma na celu nadanie mocy prawnej działaniom podejmowanym przez portowych inspektorów sanitarnych w okresie między 1 stycznia 2002 r. a wejściem w życie ustawy nowelizującej.

W imieniu komisji mam zaszczyt prosić Wysoki Senat o przyjęcie tej ustawy z czternastoma poprawkami zaproponowanymi przez Komisję Polityki Społecznej i Zdrowia, przekazanymi paniom i panom senatorom w druku senackim nr 60A. Dziękuję, Panie Marszałku.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo panu senatorowi.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać pytanie w trybie art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu? Przypomnę, że pytanie to może trwać nie dłużej niż minutę. Nie widzę zgłoszeń.

Dziękuję panu senatorowi.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister zdrowia.

Dzisiaj przedstawicielem ministerstwa jest główny inspektor sanitarny, pan Andrzej Trybusz, którego serdecznie witam.

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu pragnę zapytać przedstawiciela rządu, czy chce zabrać głos i przedstawić stanowisko rządu w sprawie rozpatrywanej ustawy.

(Główny Inspektor Sanitarny Andrzej Trybusz: Tak.)

Proszę bardzo.

**Główny Inspektor Sanitarny
Andrzej Trybusz:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Przedkładany przez rząd projekt nowelizacji ustawy o Inspekcji Sanitarnej ma na celu przede wszystkim doprecyzowanie i uporządkowanie zapisów, jakie zostały do tej ustawy wprowadzone przez nowelizację z sierpnia ubiegłego roku. Przede wszystkim chodzi o uporządkowanie trybu powoływania inspektorów sanitarnych, gdyż zgodnie z obecnie obowiązującą regulacją obowiązek taki spada li tylko na głównego inspektora sanitarnego, co pociąga za sobą konieczność przeprowadzania około stu pięćdziesięciu postępowań kwalifikacyjnych, a więc jest to dla urzędu sprawa prawie że nie do udźwignięcia. W związku z powyższym w proponowanym przedłożeniu podzielono te kompetencje w ten sposób, że główny inspektor sanitarny powoływałby tylko inspektorów wojewódzkich, a ci z kolei powoływaliby inspektorów powiatowych i inspektorów granicznych. Wszystkie te postępowania, tak jak pan senator sprawozdawca był uprzejmy stwierdzić, odbywałyby się przy udziale wojewody.

Spowoduje to, że zostanie w pełni przywrócona pionowa organizacja Inspekcji Sanitarnej. W tym modelu wojewódzki inspektor sanitarny będzie w pełni odpowiedzialny za to, co dzieje się w zakresie kompetencji Inspekcji Sanitarnej na obszarze województwa, mając do tego stosowne instrumenty. Przede wszystkim będzie miał instrumenty kadrowe, ponieważ to on de facto będzie decydował o obsadzie stanowisk, po postępowaniu kwalifikacyjnym, powiatowych i granicznych inspektorów sanitarnych. Będzie miał w ręce również drugi instrument, jakim będą finanse, jako że wojewódzki inspektor sanitarny będzie dysponentem drugiego stopnia środków finansowych, które będzie przekazywał na rzecz stacji powiatowych.

Ta proponowana nowelizacja nie zawiera daleko idących zmian systemowych, zmian o charakterze ustrojowym, ale głównie ogranicza się, tak jak powiedziałem, do uporządkowania sfery powoływania inspektorów sanitarnych, jak również przesuwania terminu tworzenia granicznych stacji sanitarno-epidemiologicznych z 1 stycznia 2002 r. na 1 stycznia 2003 r. Ten rok byłby więc czasem na to, ażeby wszystkie sprawy organizacyjne, kadrowe, kompetencyjne, które są związane z funkcjonowaniem stacji granicznych, uporządkować. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Przypominam, że zgodnie z art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu każdy z państwa senatorów może zgłosić krótkie pytanie do przedstawiciela rządu.

Czy są pytania?

Senator Zbigniew Kulak, proszę bardzo.

Senator Zbigniew Kulak:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, ustawa czy nowelizacja, którą otrzymaliśmy, nie porusza jednego z problemów, który wydaje mi się bardzo istotny.

Nosząc się z zamiarem ewentualnego zgłoszenia poprawki, chciałbym poznać najpierw opinię pana ministra. Mianowicie chodzi mi o kwalifikacje fachowe kandydatów na głównego inspektora sanitarnego i wojewódzkich inspektorów sanitarnych. Ustawa w obecnym brzmieniu dopuszcza możliwość zajmowania tych stanowisk także przez nielekarzy. Wiem, że z tym pomysłem nie zgadzał się konsekwentnie jeden z pana poprzedników, pan minister Wiesław Jaszczniński, który po wielu trudach w 1997 r. osiągnął swój cel, odwołując z takiego stanowiska na przykład inżyniera melioranta.

Wyda mi się, że oczywiście dla wszystkich jest mianowanie na stanowisko głównego inspektora weterynarii lekarza weterynarii, a na głównego inspektora farmaceutycznego – magistra farmacji. Jeśli zaś chodzi o stanowiska inspektorów sanitarnych, którymi pan kieruje – nie jest to tak jednoznaczne. Kompetencje dotyczące stwierdzania epidemii wśród ludzi, chorób zawodowych, opracowywania programów szczepień dla dzieci czy stwierdzania innych chorób zakaźnych, które na nowo są niekiedy wyzwaniem dla systemu ochrony zdrowia, mogą być, zgodnie z obecnym brzmieniem ustawy, powierzane nielekarzom. Jakie jest zdanie pana ministra na ten temat?

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę, Panie Ministrze. Może pan ewentualnie odpowiedzieć z miejsca, jak pan woli.

**Główny Inspektor Sanitarny
Andrzej Trybusz:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Senatorze!

Obecnie wymogi fachowe odnoszące się do inspektorów sanitarnych określa oczywiście ustawa. Jak pan senator był uprzejmy powiedzieć, oprócz lekarzy mogą te stanowiska zajmować również inne osoby z wyższym wykształceniem posiadające specjalizacje medyczne. A więc rzeczywiście nie jest to obligatoryjne, nie muszą to być lekarze.

Jeśli mogę wyrazić swój osobisty pogląd, to również uważam, podobnie jak pan senator, że stanowiska inspektorów sanitarnych powinny być zastrzeżone dla lekarzy z racji kompetencji tych inspektorów. W tej nowelizacji faktycznie nie odnosimy

(główny inspektor A. Trybusz)

się do tego problemu, ale chcę powiedzieć Wysokiej Izbie, że jest jeszcze wiele problemów, które wymagałyby rozstrzygnięcia, tak jak ten, o charakterze systemowym. Na przykład trzeba by rozstrzygnąć, czy rzeczywiście stacje sanitarno-epidemiologiczne powinny być zakładami opieki zdrowotnej, czy nie powinny, czy pracownicy tych stacji mają być pracownikami ochrony zdrowia, czy powinni być funkcjonariuszami służby cywilnej, tak jak we wszystkich innych inspekcjach.

Jest wiele takich problemów, dlatego też zamiarem naszym jest, aby po tej nowelizacji, która – jak powiedziałem na wstępie – ma po prostu doprecyzować nasze dalsze działania, przygotować w tym roku – myślę, że powinno to nastąpić w trzecim kwartale – nową, kompleksową ustawę o Inspekcji Sanitarnej. Jak był uprzejmy stwierdzić pan poseł sprawozdawca, czas funkcjonowania tej ustawy jest dość długi – od 1985 r. – poza tym przechodziła ona kolejne nowelizacje, więc niedługo naprawdę będzie trudno zrozumieć, o co w niej właściwie chodzi.

Tak więc na pewno i ten problem, który poruszył pan senator, znajdzie swoje odzwierciedlenie w nowej, przygotowywanej ustawie o Inspekcji Sanitarnej. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę, czy są jeszcze pytania do pana ministra?

Pan senator Kulak, proszę.

Senator Zbigniew Kulak:

Jeszcze taka prośba o uściślenie, już zupełnie formalna. Rozumiem, że pan minister nie zamierza, realizując ustawę w obecnym brzmieniu i czekając na jej nowelizację, powoływać nielekarzy na te stanowiska. Bo jeśli tak, mógłbym się wstrzymać ze zgłaszaniem poprawek.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

Główny Inspektor Sanitarny Andrzej Trybusz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Tryb powoływania inspektorów będzie trybem postępowania kwalifikacyjnego. Sposób i przebieg tej kwalifikacji określi rozporządzenie ministra zdrowia. Ale na pewno przyjmimy zasadę, że te stanowiska będą obsadzone przez osoby z wykształceniem medycznym, czyli krótko mówiąc, przez lekarzy.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze pytania do pana ministra? Nie ma chętnych.

Otwieram dyskusję.

Przypominam o wymogach regulaminowych dotyczących czasu przemówienia senatorów, o konieczności zapisywania się do głosu u senatora prowadzącego listę mówców, a przede wszystkim o obowiązku składania podpisanych wniosków o charakterze legislacyjnym do marszałka Senatu. Wnioski te powinny być złożone w formie pisemnej do zamknięcia dyskusji nad daną ustawą.

Przypominam, że komisja będzie rozpatrywała tylko takie wnioski.

Na liście mówców zapisał się pan senator Jerzy Cieślak.

Bardzo proszę pana senatora o zabranie głosu.

Senator Jerzy Cieślak:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Wczoraj, przygotowując się do wykonywania zaszczytnych zadań sprawozdawcy Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, jeszcze raz dokonałem – przy aktywnym udziale Biura Legislacyjnego – przeglądu wszystkich zapisów tej ustawy w kolejnych nowelizacjach i w wersji ostatecznej, z poprawkami zaproponowanymi przez komisję. Przy okazji tego przeglądu stwierdziłem, że do ustawy należy jednak wnieść jeszcze dwie poprawki, które mają za zadanie przywrócić spójność wewnętrzną ustawy i jej spójność z innymi regulacjami prawnymi.

Poprawka pierwsza polega na wyłączeniu art. 20 ust. 1 z grupy przepisów podlegających nowelizacji w pkcie 1. Jest to konsekwencja poprawki szóstej komisji, która nadaje nowe brzmienie art. 20 ust. 1. A więc jest to poprawka przywracająca spójność wewnętrzną ustawy.

Poprawka druga wprowadza klauzulę generalną, związaną ze zmianą nazwy Inspekcji Sanitarnej i jej organów. Ponieważ nowelizacja nie przewiduje zmian w innych ustawach, w których jest mowa o Inspekcji Sanitarnej i inspektorach sanitarnych, przy każdej z tych ustaw należałoby stosować nazwę „Państwowa Inspekcja Sanitarna”.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Jolanta Danielak)

Proszę uprzejmie Wysoki Senat o przyjęcie tych dwóch poprawek jako uzupełniających i spójnych z poprawkami Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia. Składam je na ręce pani marszałek.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby jeszcze zabrać głos w dyskusji? Nie ma zgłoszeń.

(wicemarszałek J. Danielak)

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.
Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Sanitarnej oraz zmianie innych ustaw zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia.

Teraz pozwolę sobie ogłosić przerwę.

Bardzo proszę o odczytanie komunikatów.

Senator Sekretarz Krzysztof Szydłowski:

Proszę państwa, mam trzy komunikaty.

Posiedzenie Komisji Nauki, Edukacji i Sportu odbędzie się bezpośrednio po ogłoszeniu przerwy w sali nr 182.

Posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej w sprawie rozpatrzenia poprawek do ustawy o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw odbędzie się w przerwie w obradach w sali nr 217 o godzinie 14.00.

Przypominam również senatorom Sojuszu Lewicy Demokratycznej i Unii Pracy, że spotkanie z udziałem ministra zdrowia odbędzie się 27 lutego – początek o godzinie 9.00.

Senatorowie z Senackiego Zespołu Strażaków zbierają się w sali nr 179, jak rozumiem, bezpośrednio po ogłoszeniu przerwy.

(Rozmowy na sali)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę państwa senatorów jeszcze o chwilę uwagi. Mamy kolejne komunikaty.

Senator Sekretarz Krzysztof Szydłowski:

Mam ustną informację, że posiedzenie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia odbędzie się pół godziny po ogłoszeniu przerwy w sali nr 176.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie Senator i Panowie Senatorowie, ogłaszam przerwę do godziny 19.00.

*(Przerwa w obradach od godziny 13 minut 05
do godziny 20 minut 00)*

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie Senator i Panowie Senatorowie, proszę o zajmowanie miejsc.

Bardzo proszę państwa senatorów o wyłączenie telefonów komórkowych.

Wznawiam obrady.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: zmiany w składzie komisji senackich.

Przypominam, że wniosek Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich w tej sprawie zawarty jest w druku nr 62.

Proszę sprawozdawcę Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich senatora Zbigniewa Kulaka o zabranie głosu i przedstawienie wniosku komisji.

Senator Zbigniew Kulak:

Pani Marszałek! Panie Senator i Panowie Senatorowie!

Już 13 grudnia ubiegłego roku pan senator Wiesław Pietrzak złożył do marszałka Senatu wniosek o zmianę przynależności komisji – z Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich na Komisję Ochrony Środowiska. Sprawę rozpatrujemy dopiero dzisiaj i wydaje się ona oczywista, chociażby z tego względu, że pan senator Pietrzak jest bardzo związany z regionem olsztyńskim, regionem wielkich jezior, charakteryzującym się wspaniałą przyrodą. Jako główny argument podaję fakt, iż pracował on w Komisji Ochrony Środowiska także w poprzedniej kadencji. Proszę o życzliwe rozpatrzenie tego wniosku.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie ma zgłoszeń.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez Komisję Regulaminową, Etyki i Spraw Senatorskich projektem uchwały w sprawie zmian w składzie komisji senackich.

Przypominam, że projekt ten zawarty jest w druku nr 62.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przedstawionym projektem uchwały, proszę o naciśnięcie przycisku „za”.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosowania?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 89 obecnych senatorów 86 głosowało za, 1 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 1)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie zmian w składzie komisji senackich.

Powracamy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw.

(wicemarszałek J. Danielak)

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, która ustosunkowała się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam też, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, mogą zabierać głos jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej senatora Zbyszka Piwońskiego o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Senator Zbyszko Piwoński:

Pani Marszałek! Panie Senator i Panowie Senatorowie!

Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej dokonała analizy wszystkich zgłoszonych w czasie debaty wniosków. Jak państwo możecie się zorientować na podstawie sprawozdania, znacznie ich przybyło. Zgłaszaliśmy ich trzydzieści dziewięć, a w tej chwili w zestawieniu jest ich aż sześćdziesiąt jeden.

Będę miał prośbę do pani marszałek. Większość wniosków, które były zgłaszane przez komisję, dotyczy niewielkich zmian legislacyjnych, właściwie niemających znaczenia merytorycznego, więc przy pomocy Biura Legislacyjnego ustaliliśmy, żeby trzydzieści dwie poprawki, które w pewnym momencie zostaną wymienione, przegłosować łącznie jako poprawki legislacyjne. Po prostu usprawni to procedowanie.

Zanim do tego dojdę, chciałbym powiedzieć parę słów na temat samego sprawozdania. W przypadku pierwszych trzech poprawek, które znajdują się w sprawozdaniu, komisja nie podzieliła poglądów wnioskodawców, ponieważ poprawki te burzyłyby filozofię tej ustawy – dokonywałyby przesunięć w czasie oraz odkładały niektóre rozwiązania, które przecież zmierzają do tego, aby w istotny sposób zmniejszyć administrację centralną. Taki cel przyświecał całej ustawie. W związku z tym trzy pierwsze poprawki zostały przez komisję odrzucone.

W tym momencie kieruję prośbę do pani marszałek, aby po przegłosowaniu pierwszych ośmiu poprawek poddać pod głosowanie pozostałe. Jest to uzależnione od wyników głosowania nad pierwszą częścią.

Jeśli chodzi o poprawki wymienione w sprawozdaniu, o których przyjęcie komisja wnosi, to w ich zakresie mieszczą się te poprawki, które komisja zgłosiła wcześniej, ale z wyjątkiem jednej – komisja nie poparła ponownie jednej własnej poprawki – a także dwie poprawki zgłoszone przez pana senatora Wnuka, kilka poprawek zgłoszo-

nych przez pana senatora Janowskiego i kilka poprawek, które zgłosiłem dzisiaj w czasie debaty. Jak już wspomniałem, pozostałe poprawki były już wcześniej rozpatrywane przez komisję.

Pani Marszałek! Panie Senator i Panowie Senatorowie! Proszę o przyjęcie sprawozdania zgodnie z przedstawioną sugestią i przyjęcie poprawek, które są wymienione na pierwszej stronie. Jeszcze raz ponawiam prośbę, aby po przegłosowaniu pierwszych ośmiu, przepraszam, pierwszych siedmiu poprawek przegłosować łącznie trzydzieści dwie poprawki. Poczawszy od poprawki ósmej, zaczynają się głosowania zbiorowe. Przekazuję sprawozdanie na ręce pani marszałek. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Czy państwo senatorowie wnioskodawcy chcą przedstawić wnioski dotyczące wystąpienia, które przed chwilą miało miejsce?

Pan senator Andrzej Chronowski?

(Senator Andrzej Chronowski: Dziękuję.)

Pan senator Mieczysław Janowski?

(Senator Mieczysław Janowski: Tak, Pani Marszałek.)

Bardzo proszę.

Senator Mieczysław Janowski:

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

Proszę o przyjęcie poprawki pierwszej, która wyłącza Państwowy Urząd Nadzoru Ubezpieczeń oraz Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi. Jeśli Senat nie podzieliłby zdania wnioskodawców, to proszę o przyjęcie poprawki drugiej, która o trzy miesiące przesunę termin wejścia w życie tego rozwiązania. Proszę także o przyjęcie poprawki trzeciej, która nie likwiduje urzędu mieszkalnictwa. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Pan senator Edmund Wittbrodt?

(Senator Edmund Wittbrodt: Dziękuję.)

Pan senator Krzysztof Piesiewicz?

(Senator Krzysztof Piesiewicz: Dziękuję.)

Pani senator Anna Kurska?

(Senator Anna Kurska: Dziękuję.)

Pani senator Janina Sagatowska? Nie.

Pan senator Jan Szafraniec?

(Senator Jan Szafraniec: Dziękuję.)

Pan senator Adam Biela?

(Senator Adam Biela: Dziękuję.)

Pan senator Franciszek Bachleda-Księdzularz?

(Senator Franciszek Bachleda-Księdzularz: Dziękuję bardzo.)

Pan senator Zbyszko Piwoński?

(Senator Zbyszko Piwoński: Dziękuję.)

Pan senator Andrzej Wielowieyski?

(wicemarszałek J. Danielak)

(Senator Andrzej Wielowieyski: Dziękuję.)

Pan senator Tadeusz Wnuk?

(Senator Tadeusz Wnuk: Dziękuję.)

Panie Senator i Panowie Senatorowie! Jeżeli nie usłyszę innych propozycji, to zostanie przyjęta propozycja pana senatora Piwońskiego dotycząca łącznego przegłosowania poprawek przedstawionych w sprawozdaniu. Czy jest inne stanowisko w tej sprawie? Rozumiem, że jest zgoda na to, aby łącznie przegłosować wskazane przez komisję poprawki.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty komisja oraz senatorowie wnioskodawcy przedstawili wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę zostaną przeprowadzone kolejne głosowania nad przedstawionymi poprawkami, według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi poprawkami.

Przyjęcie poprawki pierwszej wyklucza głosowanie nad poprawkami: drugą, od osiemnastej do dwudziestej drugiej, od trzydziestej pierwszej do trzydziestej trzeciej, trzydziestą szóstą, trzydziestą siódmą, czterdziestą ósmą i sześćdziesiątą. Poprawka pierwsza ma na celu zachowanie niezmienionej struktury Państwowego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń, Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi oraz Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń Zdrowotnych.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 94 obecnych senatorów 16 głosowało za, 74 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 2**)

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka druga zmierza do przesunięcia na dzień 1 lipca 2002 r. terminu przekształcenia Państwowego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi w Komisję Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 96 obecnych senatorów 19 głosowało za, 75 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 3**)

Poprawka nie uzyskała akceptacji.

Poprawka trzecia ma na celu utrzymanie instytucji prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 95 obecnych senatorów 25 głosowało za, 63 – przeciw, 7 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 4**)

Poprawka nie uzyskała akceptacji.

Poprawka czwarta zmierza do skreślenia przepisu, który jedynie potwierdza zaplanowane wcześniej, w odrębnych ustawach, zniesienie wymienionych urzędów i organów. Przyjęcie poprawki czwartej wyklucza głosowanie nad poprawką piątą.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 96 obecnych senatorów 13 głosowało za, 77 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 5**)

Poprawka nie uzyskała akceptacji.

Poprawka piąta ma na celu dostosowanie daty likwidacji Polskiego Centrum Badań i Certyfikacji do daty wskazanej w ustawie, na mocy której ten urząd ma być zlikwidowany, czyli do dnia 31 grudnia 2002 r.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 96 obecnych senatorów 79 głosowało za, 5 – przeciw, 12 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 6**)

Poprawka uzyskała akceptację.

Poprawki szóstą i pięćdziesiątą siódmą należy przegłosować łącznie. Przyjęcie tych poprawek wyklucza głosowanie nad poprawkami siódmą i pięćdziesiątą ósmą. Poprawki szóstą i pięćdziesiątą siódmą polegają na skreśleniu przepisu, który wskazuje jedynie zamierzenia w zakresie zniesienia wskazanych organów.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

(wicemarszałek J. Danielak)

Na 96 obecnych senatorów 18 głosowało za, 76 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 7)**

Poprawki szósta i pięćdziesiąta siódma nie uzyskały akceptacji.

Przechodzimy do głosowania nad poprawką siódmą. Poprawkę siódmą należy przegłosować łącznie z poprawką pięćdziesiątą ósmą. Poprawki te mają na celu przesunięcie o miesiąc planowanego zniesienia instytucji prezesa Głównego Urzędu Cei.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawek?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 96 obecnych senatorów 83 głosowało za, 4 – przeciw, 9 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 8)**

Poprawki uzyskały akceptację.

Panie Senator i Panowie Senatorowie, przechodzimy do głosowania łącznego nad poprawkami, które za chwilę pozwolę sobie odczytać. Chodzi o poprawki: ósmą, dziesiątą, jedenastą, dwunastą, szesnastą, siedemnastą, dziewiętnastą, dwudziestą drugą, dwudziestą czwartą, dwudziestą siódmą, dwudziestą ósmą, dwudziestą dziewiątą, trzydziestą, trzydziestą pierwszą, trzydziestą drugą, trzydziestą trzecią, trzydziestą czwartą, trzydziestą dziewiątą, czterdziestą pierwszą, czterdziestą czwartą, czterdziestą piątą, czterdziestą szóstą, czterdziestą siódmą, czterdziestą ósmą, czterdziestą dziewiątą, pięćdziesiątą pierwszą, pięćdziesiątą drugą, pięćdziesiątą trzecią, pięćdziesiątą szóstą, pięćdziesiątą dziewiątą, sześćdziesiątą i sześćdziesiątą pierwszą. Poprawki te mają charakter redakcyjny bądź są legislacyjne.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 96 obecnych senatorów 82 głosowało za, 5 – przeciw, 8 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 9)**

Poprawki uzyskały akceptację.

Przechodzimy do głosowania nad poprawką dziewiątą. Poprawka ta wyznacza termin rozpoczęcia procesu połączenia Państwowej Agencji Inwestycji Zagranicznych SA i Polskiej Agencji Informacyjnej SA.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 96 obecnych senatorów 93 głosowało za, nikt nie głosował przeciw, 2 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 10)**

Poprawka uzyskała akceptację.

Poprawka dziesiąta była przegłosowana łącznie z poprawkami ósmą, czterdziestą dziewiątą i pięćdziesiątą dziewiątą.

Przechodzimy do głosowania nad poprawką trzynastą. Poprawka ta rozszerza zakres działania ministra właściwego do spraw transportu, wskazując, iż do jego zadań należy koordynacja działań na rzecz rozwiązywania problemów klęsk żywiołowych, a nie tylko zagadnień powodziowych w zakresie dróg publicznych.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 96 obecnych senatorów 94 głosowało za, 1 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 11)**

Stwierdzam, że poprawka uzyskała akceptację.

Przechodzimy do głosowania nad poprawką czternastą. Poprawka ta rozszerza zadania generalnego dyrektora dróg krajowych i autostrad.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Stwierdzam, że na 96 obecnych senatorów 95 głosowało za, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 12)**

Poprawka uzyskała akceptację.

Poprawka piętnasta znosi wymóg opinii marszałka województwa do powołania i odwołania dyrektora oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Stwierdzam, że na 96 obecnych senatorów 78 głosowało za, 12 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 13)**

Poprawka uzyskała akceptację.

Przechodzimy do głosowania nad poprawką osiemnastą. Poprawkę tę należy przegłosować łącznie z poprawką trzydziestą szóstą. Przyjęcie tych poprawek wyklucza głosowanie nad poprawką trzydziestą siódmą. Poprawki osiemnasta i trzydziesta szоста zmierzają do wyraźnego zapisania w ustawie, iż zastępcy przewodniczącego i członkowie Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Fundu-

(wicemarszałek J. Danielak)

szy Emerytalnych oraz członkowie Komisji Papierów Wartościowych i Giełd są powoływani, a nie wyznaczani do składu tych komisji.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawek?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 96 obecnych senatorów 26 głosowało za, 69 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 14)**

Stwierdzam, że poprawki nie uzyskały akceptacji.

Przechodzimy do głosowania nad poprawką dwudziestą. Poprawka ta przewiduje, że z wpłat zakładów ubezpieczeń i powszechnych towarzystw emerytalnych na pokrycie kosztów nadzoru będą finansowane nie tylko wynagrodzenia, ale również premie przewodniczącego Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych i jego zastępców oraz pracowników urzędu komisji, a także rzecznika ubezpieczonych i pracowników jego biura.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Stwierdzam, że na 96 obecnych senatorów 82 głosowało za, 4 – przeciw, 10 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 15)**

Poprawka uzyskała akceptację.

Poprawka dwudziesta pierwsza zmierza do tego, aby wielkość środków na premie dla przewodniczących i ich zastępców oraz wynagrodzenia i premie pracowników Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych i Komisji Papierów Wartościowych i Giełd nie była kształtowana w odniesieniu do poziomu płac w instytucjach nadzorowanych.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Stwierdzam, że na 96 obecnych senatorów 15 głosowało za, 77 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 16)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji.

Poprawkę dwudziestą trzecią należy przegłosować łącznie z poprawką czterdziestą. Poprawki te dotyczą ustaw: o działalności ubezpieczeniowej oraz o funduszach inwestycyjnych. Poprawki te mają na celu umożliwienie posługiwania się zastrzeżoną nazwą „fundusz inwestycyjny” w przypadku ubezpieczeń na życie związanych z ubezpieczeniowymi funduszami inwestycyjnymi.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawek?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 96 obecnych senatorów 90 głosowało za, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 17)**

Stwierdzam, że poprawki uzyskały akceptację.

Poprawkę dwudziestą piątą należy przegłosować łącznie z poprawką pięćdziesiątą piątą. Przyjęcie tych poprawek wyklucza głosowanie nad poprawką dwudziestą szóstą. Poprawki dwudziesta piąta i pięćdziesiąta piąta polegają na dodaniu do ustawy nowelizującej art. 30a, który usuwa lukę prawną w zakresie kompetencji ministra właściwego do spraw wewnętrznych dotyczących zakwaterowania żołnierzy zawodowych pełniących służbę w jednostkach podległych temu ministrowi. W porównaniu z poprawką dwudziestą szóstą dodany przepis precyzyjniej opisuje krąg osób objętych kompetencjami ministra oraz wskazuje organ podległy ministrowi do wykonywania zadań określonych w ustawie. Ponadto zgodnie z poprawką pięćdziesiątą piątą przepis ten wejdzie w życie z dniem ogłoszenia ustawy z mocą od 1 stycznia 2002 r.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawek?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosowania?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 96 obecnych senatorów 90 głosowało za, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 18)**

Stwierdzam, że poprawki uzyskały akceptację.

Przechodzimy do głosowania nad poprawką trzydziestą piątą. Poprawka ta ma na celu zawężenie kręgu osób, które mogą być powołane na członka rady Poczty Polskiej.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Stwierdzam, że na 96 obecnych senatorów 6 głosowało za, 79 – przeciw, 11 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 19)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji.

Poprawka trzydziesta szóstą była przegłosowana łącznie z poprawką osiemnąstą.

Poprawka trzydziesta siódma zmierza do tego, by przewodniczący Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych był członkiem Komisji Papierów Wartościowych i Giełd, a nie tylko uczestnikiem posiedzeń komisji w niektórych sprawach bez prawa udziału w głosowaniu.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

(wicemarszałek J. Danielak)

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Stwierdzam, że na 95 obecnych senatorów 90 głosowało za, 2 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 20)**

Poprawka uzyskała akceptację.

Poprawka trzydziesta ósma rozszerza zakres kosztów działalności Komisji Papierów Wartościowych i Giełd i urzędu komisji pokrywanych z opłat przewidzianych w ustawie – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi o wynagrodzenia dla przewodniczącego komisji i jego zastępców.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Stwierdzam, że na 96 obecnych senatorów 90 głosowało za, 1 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 21)**

Poprawka uzyskała akceptację.

Poprawka czterdziesta była już przegłosowana łącznie z poprawką dwudziestą trzecią.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką czterdziestą drugą. Przyjęcie tej poprawki wyklucza głosowanie nad poprawką czterdziestą trzecią. Poprawka czterdziesta druga likwiduje wymóg posiadania przez kandydata na prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty oraz przez jego zastępcę doświadczenia zawodowego. Poprawka czterdziesta trzecia zachowuje zaś wymóg doświadczenia w zakresie działalności telekomunikacyjnej lub pocztowej, rezygnując zarazem ze wskazania okresu tego doświadczenia i jego zawodowego charakteru.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 95 obecnych senatorów 3 głosowało za, 90 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 22)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji.

Poprawka czterdziesta trzecia zachowuje wymóg posiadania przez kandydata na prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty oraz przez jego zastępcę doświadczenia w zakresie działalności telekomunikacyjnej lub pocztowej, rezygnując ze wskazania okresu tego doświadczenia i jego zawodowego charakteru.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 96 obecnych senatorów 87 głosowało za, 5 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 23)**

Stwierdzam, że poprawka uzyskała akceptację.

Poprawka czterdziesta ósma była już przegłosowana łącznie z poprawkami: dziewiętnastą, trzydziestą pierwszą i sześćdziesiątą.

Poprawka czterdziesta dziewiąta była już przegłosowana łącznie z poprawkami: ósmą, dziesiątą i pięćdziesiątą dziewiątą.

Przechodzimy do głosowania nad poprawką pięćdziesiątą. Poprawka ta ma na celu objęcie przepisami ustawy lustracyjnej członków zarządu spółki powstałej z połączenia Państwowej Agencji Inwestycji Zagranicznych i Polskiej Agencji Informacyjnej. W obecnym stanie prawnym przepisami tej ustawy objęci są: prezes Polskiej Agencji Informacyjnej, wiceprezesi, członkowie zarządu oraz dyrektorzy i redaktorzy naczelni Polskiej Agencji Informacyjnej.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 96 obecnych senatorów 93 głosowało za, 1 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 24)**

Poprawka uzyskała akceptację.

Poprawka pięćdziesiąta druga była już przegłosowana łącznie z poprawkami dwudziestą czwartą i sześćdziesiątą pierwszą.

Przechodzimy do głosowania nad poprawką pięćdziesiątą czwartą. Poprawka ta umożliwia prezesowi Rady Ministrów w celu wykonania przepisów niniejszej ustawy dokonywanie przeniesień planowanych dochodów i wydatków budżetowych także między działami budżetu państwa. Ponadto premier będzie mógł określić dla utworzonego lub przekształconego organu limity zatrudnienia i kwoty wynagrodzeń.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 96 obecnych senatorów 86 głosowało za, 6 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 25)**

Poprawka uzyskała akceptację.

Poprawka pięćdziesiąta piąta była już przegłosowana łącznie z poprawką dwudziestą piątą.

Poprawka pięćdziesiąta siódma była przegłosowana łącznie z poprawką szóstą.

Poprawka pięćdziesiąta ósma była przegłosowana łącznie z poprawką siódmą.

(wicemarszałek J. Danielak)

Tym samym przegłosowaliśmy poprawki.

Przystępujemy do głosowania za przyjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem uchwały, proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 96 obecnych senatorów 77 głosowało za, 15 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 26)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Ryszard Jarzembowski)

Wicemarszałek

Ryszard Jarzembowski:

Powracamy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Sanitarnej oraz zmianie innych ustaw.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, która ustosunkowała się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, mogą zabrać głos jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia pana senatora Jerzego Cieślaka o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Senator Jerzy Cieślak:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Mam zaszczyt poinformować, że w przerwie obrad Senatu odbyło się posiedzenie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia. Komisja na podstawie ust. 5 art. 52 Regulaminu Senatu wniosła autopoprawkę do poprawki oznaczonej w druku nr 60Z jako dziewiąta. Autopoprawka polega na skreśleniu w art. 3 ustawy nowelizującej odwołania do skreślanego artykułu. Komisja przyjęła również dwie poprawki zgłoszone w czasie dyskusji nad ustawą o zmianie ustawy o Inspekcji Sa-

nitarniej oraz zmianie innych ustaw i potwierdziła wcześniej przyjęte poprawki. Wszystkie decyzje komisji zostały podjęte jednogłośnie.

Uprzejmie proszę Wysoki Senat o przyjęcie tej ustawy wraz z szesnastoma poprawkami przedstawionymi w druku nr 60Z. Dziękuję, Panie Marszałku.

Wicemarszałek

Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Czy pan senator Jerzy Cieślak, który był także wnioskodawcą, chciałby jeszcze zabrać głos?

(Senator Jerzy Cieślak: Dziękuję bardzo.)

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Sanitarnej oraz zmianie innych ustaw.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty komisja oraz senator wnioskodawca Jerzy Cieślak przedstawili wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę zostaną przeprowadzone kolejne głosowania nad przedstawionymi poprawkami, według kolejności przepisów ustawy.

Pragnę przypomnieć, że wszystkie poprawki zostały poparte przez komisję.

Przystępujemy do głosowania.

Będziemy głosowali łącznie nad poprawkami: pierwszą, siódmą i ósmą. Poprawki te mają na celu umożliwienie objęcia nadzorem Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, terenu urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych, terenu jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez tego ministra, objęcia nadzorem pracowników tych jednostek oraz terenu zakładów opieki zdrowotnej tworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Charakter merytoryczny ma poprawka siódma, poprawki pierwsza i ósma są zaś jej legislacyjnymi konsekwencjami.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 92 obecnych senatorów 91 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 27)**

Stwierdzam, że Senat przyjął poprawki: pierwszą, siódmą i ósmą.

Nad poprawkami: drugą, trzecią, czwartą i piątą, będziemy głosować łącznie. Poprawki te wprowadzają prawidłową legislacyjnie redakcję dotychczasowego pktu 2 w art. 1.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek?

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Kto jest temu przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Bardzo proszę o podanie wyników.

Na 93 obecnych senatorów 92 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 28)**

Także nad poprawkami szóstą i czternastą będziemy głosowali łącznie. Zmierzają one do właściwego określenia nazw organów inspekcji.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za ich przyjęciem?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję bardzo.

Na 94 obecnych senatorów 92 głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 29)**

Stwierdzam, że Senat przyjął poprawki szóstą i czternastą.

Poprawka siódma już została przegłosowana, poprawka ósma również.

Poprawka dziewiąta ma na celu umożliwienie wszystkim pracownikom stacji sanitarno-epidemiologicznych i członkom korpusu służby cywilnej zatrudnionym w Głównym Inspektoracie Sanitarnym wykonywanie obowiązków rzeczoznawcy do spraw sanitarnohigienicznych.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest odmiennego zdania?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję.

Na 93 obecnych senatorów 93 głosowało za – osiągnęliśmy jednomyślny wynik. **(Głosowanie nr 30)**

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta.

Poprawka dziesiąta stwierdza, że dotychczasowi portowi inspektorzy sanitarni stają się z dniem wejścia w życie ustawy państwowymi portowymi inspektorami sanitarnymi, co nie wynika z ustawy nowelizowanej, gdyż inspektorzy portowi działają tylko na podstawie przepisów przejściowych.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za poparciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję bardzo. Proszę o wyniki.

Na 94 obecnych senatorów 92 głosowało za, 1 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 31)**

Stwierdzam, że poprawka dziesiąta została przyjęta.

Poprawka jedenasta włącza wojewodę w proces powoływania państwowych portowych inspektorów sanitarnych oraz koryguje określony w tym przepisie proces powoływania i odwoływania tych organów.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o wyniki.

Na 94 obecnych senatorów 93 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 32)**

Stwierdzam, że poprawka jedenasta została przyjęta.

Poprawka dwunasta usuwa wyrazy zbędne z uwagi na to, iż inspektorzy zajmujący stanowiska przed dniem wejścia w życie ustawy nie mieli w nazwie określenia „państwowy”.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest temu przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję bardzo. Proszę o wyniki.

Na 94 obecnych senatorów 92 głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 33)**

Stwierdzam, że poprawka dwunasta została przyjęta.

Poprawka trzynasta wprowadza w odniesieniu do zastępców państwowych inspektorów sanitarnych przewidzianą w odniesieniu do tych inspektorów zasadę zachowania stanowisk do czasu powołania zastępców według nowych zasad nie dłużej jednak niż do końca 2002 r.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa popiera tę poprawkę?

Kto jest temu przeciwny?

Kto wstrzymuje się od głosu?

Dziękuję. Proszę o wyniki.

Na 94 obecnych senatorów 92 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 34)**

Stwierdzam, że poprawka trzynasta została przyjęta.

Poprawka czternasta została przegłosowana razem z szóstą.

Poprawka piętnasta wprowadza klauzulę generalną, związaną ze zmianą nazwy Inspekcji Sanitarnej i jej organów, ponieważ nowelizacja nie przewiduje zmian w innych ustawach, w których jest mowa o Inspekcji Sanitarnej i inspektorach sanitarnych.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa popiera tę poprawkę?

Kto jest jej przeciwny?

Kto wstrzymuje się od głosu?

Dziękuję. Proszę o wyniki.

Na 90 obecnych senatorów 87 głosowało za, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 35)**

Stwierdzam, że poprawka piętnasta została przyjęta.

Poprawka szesnasta ma na celu nadanie mocy prawnej działaniom podejmowanym przez portowych inspektorów sanitarnych w okresie między 1 stycznia bieżącego roku a wejściem w życie ustawy zmieniającej.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa jest za przyjęciem tego przepisu?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję bardzo. Proszę o wyniki.

Na 94 obecnych senatów 92 głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 36)**

Stwierdzam, że poprawka szesnasta została przyjęta.

Przegłosowaliśmy już wszystkie poprawki i zarządzam teraz głosowanie za przyjęciem uchwały w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej ustawy z poprawkami?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję bardzo.

Na 93 obecnych senatorów 91 głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 37)**

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Sanitarnej oraz o zmianie innych ustaw.

Informuję, że porządek obrad dziewiątego posiedzenia Senatu został wyczerpany.

Przystępujemy do oświadczeń senatorów poza porządkiem obrad.

Przypominam, że zgodnie z art. 49 ust. 2 Regulaminu Senatu oświadczenie nie może trwać dłużej niż pięć minut.

(Rozmowy na sali)

Zarządzam dwie minuty przerwy w sprawach porządkowo-technicznych.

(Przerwa w obradach od godziny 20 minut 47
do godziny 20 minut 49)

Wicemarszałek

Ryszard Jarzembowski:

Bardzo państwa proszę o przeniesienie rozmów do kuluarów. Chcemy z należytą powagą wysłuchać wystąpień kolegów, którzy zamierzają wygłosić swoje oświadczenia. Zwracam się do pana dyrektora Piotra o to, żeby swoją atrakcyjną osobą nie przyciągał uwagi senatorów.

Wznawiam obrady.

Bardzo proszę o wygłoszenie oświadczenia pana senatora Zbigniewa Kulaka. Następnym mówcą będzie pan senator Grzegorz Matuszak.

Senator Zbigniew Kulak:

Panie Marszałku! Panie Senator i Panowie Senatorowie!

Swoje oświadczenie kieruję do ministra spraw zagranicznych w związku z niepokojem, jaki budzi w środowisku esperantystów rozważany po-

dobno zamiar ograniczenia lub wręcz wyeliminowania audycji w języku esperanto w programach Radia Polonia.

Język esperanto, matematycznie wręcz logiczny, stworzony przez Ludwika Zamenhofa, warszawskiego lekarza okulistę, w 1887 r. jest oparty na językach europejskich, głównie romańskich, i charakteryzuje się wyjątkową prostotą słowotwórstwa i gramatyki. Posługują się nim miliony ludzi na całym świecie ponad podziałami narodowymi, etnicznymi, politycznymi i geograficznymi.

Nie można wykluczyć, że w procesie integracji Europy i świata idea uniwersalnego języka stanie się koniecznością, tak jak idea wspólnej europejskiej waluty, która jeszcze kilkanaście lat temu wydawała się futurystyczną fantazją. Wieleletnie tradycje popularyzacji tego języka przez Polskę i Polaków nie powinny być zaprzepaszczone, a wręcz mogą stanowić istotny intelektualny wkład naszego kraju w proces znoszenia barier w porozumiewaniu się we współczesnym świecie, także za pomocą łączności internetowej.

O zainteresowaniu słuchaczy radia audycjami dla zagranicy świadczyć może bogata korespondencja napływająca do redakcji przygotowującej esperancki serwis informacyjny. Listów tych przychodzi wielokrotnie więcej niż do innych redakcji przygotowujących programy dla zagranicy w językach: angielskim, niemieckim, rosyjskim, słowackim, ukraińskim czy litewskim. Mimo to od 1999 r. dotychczasowa redakcja esperancka została formalnie ograniczona do serwisu informacyjnego z jedną tylko audycją półgodzinną, powtarzaną czterokrotnie na falach krótkich w emisji satelitarnej i internetowej.

Zwracam się z uprzejmą prośbą do pana ministra o zainteresowanie sygnalizowanym problemem. Dziękuję.

Wicemarszałek

Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo panu senatorowi Zbigniewowi Kulakowi.

Proszę o zabranie głosu pana senatora Grzegorza Matuszaka.

Senator Grzegorz Matuszak:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Swoje oświadczenie pozwalam sobie skierować do ministra pracy i polityki społecznej profesora Jerzego Hausnera. Oto jego treść.

Szanowny Panie Ministrze!

Zwracam się do pana z uprzejmą prośbą o przeprowadzenie analizy zasad funkcjonowania rynku koncesjonowanej ochrony osób i mienia pod

(senator G. Matuszak)

kątem udziału w nim podmiotów zatrudniających osoby niepełnosprawne. Firmy mające status zakładów pracy chronionej, według pobieżnych szacunków, zatrudniają około sto tysięcy osób niepełnosprawnych. Tymczasem ochrona osób i mienia wymaga szczególnych umiejętności i sprawności, które są niedostępne dla osób niepełnosprawnych.

Zakłady pracy chronionej zajmujące się ochroną osób i mienia wypierają z rynku firmy zatrudniające osoby pełnosprawne i przynoszą budżetowi państwa straty szacowane na około 2 miliardy zł rocznie. Składa się na to: 1 miliard zł niezapłaconej składki na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, 570 milionów zł nieodprowadzonego podatku VAT, 480 milionów zł niezapłaconego podatku dochodowego od wynagrodzeń pracowników.

Te kwoty wpłynęłyby do budżetu państwa, gdyby firmy zajmujące się ochroną osób i mienia zatrudniały osoby pełnosprawne, a nie rencistów i inwalidów. Tym samym blokowane są miejsca pracy dla osób młodych i sprawnych.

W związku z tym wydaje się celowe, aby koncesjonowaną ochroną osób i mienia zajmowały się tylko firmy nieposiadające statusu zakładów pracy chronionej. Jednocześnie za racjonalne rozwiązanie należy uznać konieczność likwidacji preferencji dla zakładów pracy chronionej i wprowadzenie w ich miejsce indywidualnych dopłat do osób niepełnosprawnych, które nie posiadają żadnych świadczeń socjalnych lub rentowych.

Będę zobowiązany za odpowiedź i zainteresowanie się problemem podniesionym w niniejszym oświadczeniu.

Z wyrazami należnego szacunku, Grzegorz Matuszak. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję panu senatorowi Grzegorzowi Matuszakowi.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby jeszcze zabrać głos w sprawie oświadczeń? Stwierdzam, że nie.

Informuję, że oświadczenia do protokołu złożyli państwo senatorowie: Wojciech Pawłowski, Andrzej Spychalski, Adam Gierek, Wiesława Sadowska ze Zbigniewem Gołąbkim, Krystyna Sienkiewicz i Tadeusz Bartos.*

Proszę senatora sekretarza o odczytanie komunikatów.

**Senator Sekretarz
Krzysztof Szydłowski:**

Informuję, że członkowie Senackiego Zespołu Strażaków oraz jego sympatycy spotkają się bezpośrednio po posiedzeniu Senatu w sali 179. Zaprasza senator Grzegorz Lipowski.

Przypominam także, że 27 lutego o godzinie 9.00 odbędzie się zebranie senatorów Sojuszu Lewicy Demokratycznej i Unii Pracy. Będzie to spotkanie z udziałem ministra zdrowia. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Zamykam dziewiąte posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską) (Oklaski)

* Oświadczenia złożone do protokołu – w załączeniu.

Wyniki głosowań

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1 J. Adamski	+	-	-	-	-	+	-	+	#	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
2 A. Anulewicz	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
3 F. Bachleda-Księżdzarz	+	+	+	+	+	-	+	?	?	+	+	+	?	+	?	+	+	+	?	?
4 M. Balicki	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
5 J. Bargieł	+	-	-	?	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
6 T. Bartos	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
7 M. Berny	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
8 A. Biela	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	?	+	?	+
9 J. Bielawski	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
10 J. Bień	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
11 F. Bobrowski	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
12 K. Borkowski	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	?	+
13 W. Bułka	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
14 C. Christowa	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
15 A. Chronowski	.	+	+	+	+	?	+	?	-	+	+	+	-	+	?	+	+	+	?	+
16 J. Cieślak	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
17 Z. Cybulski	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
18 G. Czaja	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
19 J. Danielak	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
20 K. Doktorowicz	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
21 K. Drożdż	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
22 B. Drzęzła	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
23 H. Dzido	+	+	+	-	-	+	-	-	-	+	+	+	-	+	?	-	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
25 G. Ferenc	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
26 A. Gierak	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
27 W. Gładkowski	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
28 Z. Gołabek	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
29 H. Gołębiewski	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
30 G. Grabowska	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
31 A. Graczyński	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
32 S. Izdebski	+	+	+	-	-	+	-	-	-	+	+	+	-	+	?	-	+	+	+	+
33 A. Jaeschke	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
34 A. Jamróz	+	-	-	.	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
35 Z. Janowska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
36 M. Janowski	.	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	?	+	-	+
37 Z. Jarmużek	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
38 R. Jarzembowski	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
39 D. Kempka	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
40 A. Klepacz	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
41 J. Konieczny	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
42 A. Koszada	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
43 M. Kozłowski	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
44 Z. Kruszewski	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
45 O. Krzyżanowska	+	+	+	?	?	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	?	-	+
46 Z. Kulak	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
47 A. Kurska	+	+	+	+	+	-	+	-	-	+	+	+	-	+	-	-	+	+	-	-
48 I. Kurzępa	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
49 K. Kutz	.	+	+	?	?	?	+	+	+	+	-	+	?	+	?	+	+	?	+	+
50 G. Lato	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
51 M. Lewicki	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
52 G. Lipowski	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
53 T. Liszcz	+	?	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	-	+	+	-	+	+	?	+

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
54 B. Litwiniec	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	-	+
55 J. Lorenz	?	-	-	?	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
56 W. Łęcki	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
57 W. Mańkut	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
58 J. Markowski	+	-	-	?	-	?	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
59 G. Matuszak	-	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
60 B. Mąsior	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
61 M. Mietła	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
62 S. Nicieja	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
63 G. Niski	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
64 M. Noga	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
65 L. Pastusiak	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
66 K. Pawełek	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
67 W. Pawłowski	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
68 J. Pieniążek	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
69 K. Piesiewicz	+	?	+	+	+	?	+	?	?	?	?	+	-	+	-	+	+	?	-	+
70 W. Pietrzak	#	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
71 Z. Piwoński	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
72 S. Plewa	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
73 B. Podgórski	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
74 L. Podkański	.	.	?	?	?	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+	?	+	+	?	+
75 J. Popiołek	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
76 Z. Religa	+	+	+	+	+	?	+	?	+	+	+	+	?	+	?	+	+	+	?	+
77 Z. Romaszewski	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	-	+	?	+	+	?	+	+
78 T. Rzemyskowski	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
79 W. Sadowska	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
80 J. Sagatowska	+	+	+	+	+	-	+	?	-	+	+	+	-	+	?	?	?	+	?	+
81 E. Serocka	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
82 K. Sienkiewicz	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
83 D. Simonides	.	?	+	+	?	?	+	-	?	?	+	+	?	+	-	+	+	+	+	+
84 R. Sławiński	.	.	-	-	-	+	-	+	+	+	+	#	+	+	+	+	+	+	-	.
85 R. Smoktunowicz	+	+	+	-	?	-	-	?	?	+	+	+	+	+	?	-	+	+	?	?
86 J. Smorawiński	+	-	-	+	-	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	?	+
87 A. Spychalski	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
88 G. Staniszevska	+	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	?	-	-
89 H. Stokłosa	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
90 A. Stradomska	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
91 J. Suchański	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
92 J. Szafraniec	+	+	+	+	+	?	+	?	?	+	+	+	?	+	+	+	?	+	-	+
93 J. Sztorc	.	-	-	+	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
94 K. Szydłowski	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	?	-	+	-	+	+	-	+
95 M. Szyszkowska	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
96 A. Wielowieyski	+	+	+	+	+	?	+	+	?	+	+	+	+	+	?	+	?	?	?	?
97 E. Wittbrodt	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	?	+	-	+
98 T. Wnuk	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
99 Z. Zychowicz	.	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	?	+	-	+	+	-	+
100 M. Żenkiewicz	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+
Obecnych	89	94	96	95	96	96	96	96	96	96	96	96	96	96	96	96	96	96	96	95
Za	86	16	19	25	13	79	18	83	82	93	94	95	78	26	82	15	90	90	6	90
Przeciw	1	74	75	63	77	5	76	4	5	0	1	0	12	69	4	77	0	0	79	2
Wstrzymało się	1	4	2	7	6	12	2	9	8	2	1	0	6	1	10	4	6	6	11	3
Nie głosowało	1	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0

	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37
1 J. Adamski	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
2 A. Anulewicz	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	?	-	?	+	-	-	+	+	+	+	+	+	?	+	?	?	+
4 M. Balicki	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
5 J. Bargieł	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
6 T. Bartos	+	-	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 M. Berny	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
8 A. Biela	+	-	?	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
9 J. Bielawski	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10 J. Bień	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
11 F. Bobrowski	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
12 K. Borkowski	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 W. Bułka	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
14 C. Christowa	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
15 A. Chronowski	+	-	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
16 J. Cieślak	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
17 Z. Cybulski	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
18 G. Czaja	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
19 J. Danielak	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
20 K. Doktorowicz	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
21 K. Drożdż	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
22 B. Drzęzła	+	-	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
23 H. Dzido	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
25 G. Ferenc	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
26 A. Gierek	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 W. Gładkowski	+	-	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	.
28 Z. Gołabek	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+
29 H. Gołębiewski	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
30 G. Grabowska	+	-	+	+	+	+	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
31 A. Graczyński	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
32 S. Izdebski	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
33 A. Jaeschke	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+
34 A. Jamróz	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
35 Z. Janowska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
36 M. Janowski	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 Z. Jarmużek	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
38 R. Jarzembowski	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
39 D. Kempka	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
40 A. Klepacz	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
41 J. Konieczny	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
42 A. Koszada	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 M. Kozłowski	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
44 Z. Kruszewski	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
45 O. Krzyżanowska	+	-	-	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
46 Z. Kulak	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
47 A. Kurska	+	-	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+
48 I. Kurzępa	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
49 K. Kutz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 G. Lato	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
51 M. Lewicki	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
52 G. Lipowski	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
53 T. Liszcz	?	-	-	+	+	-	+	?	?	+	?	+	+	+	?	+	?

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37
54 B. Litwiniec	+	-	+	+	#	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
55 J. Lorenz	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
56 W. Łęcki	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
57 W. Mańkut	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
58 J. Markowski	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
59 G. Matuszak	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
60 B. Mąsior	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
61 M. Mietła	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
62 S. Nicieja	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
63 G. Niski	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
64 M. Noga	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
65 L. Pastusiak	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
66 K. Pawełek	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
67 W. Pawłowski	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
68 J. Pieniążek	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
69 K. Piesiewicz	-	?	?	+	-	-	?	+	?	+	+	?	?	?	?	?	?
70 W. Pietrzak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
71 Z. Piwoński	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
72 S. Plewa	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
73 B. Podgórski	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
74 L. Podkański	+	-	+	+	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
75 J. Popiołek	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
76 Z. Religa	?	-	?	+	+	-	.	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+
77 Z. Romaszewski	?	?	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
78 T. Rzemyskowski	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
79 W. Sadowska	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
80 J. Sagatowska	+	-	-	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+
81 E. Serocka	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
82 K. Sienkiewicz	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
83 D. Simonides	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+
84 R. Sławiński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
85 R. Smoktunowicz	+	-	+	?	?	?	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
86 J. Smorawiński	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
87 A. Spychalski	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
88 G. Staniszevska	?	-	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
89 H. Stokłosa	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
90 A. Stradomska	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
91 J. Suchański	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
92 J. Szafraniec	+	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
93 J. Sztorc	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
94 K. Szydłowski	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
95 M. Szyszkowska	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
96 A. Wielowieyski	+	-	+	+	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
97 E. Wittbrodt	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
98 T. Wnuk	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
99 Z. Zychowicz	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
100 M. Żenkiewicz	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+

Obecnych	96	95	96	96	96	96	92	93	94	93	94	94	94	94	90	94	93
Za	90	3	87	93	86	77	91	92	92	93	92	93	92	92	87	92	91
Przeciw	1	90	5	1	6	15	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0
Wstrzymało się	5	2	4	2	3	4	1	1	2	0	1	1	2	1	3	2	2
Nie głosowało	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0

Przemówienia i oświadczenia
senatorów
przekazane do protokołu
niewygłoszone
podczas 9. posiedzenia Senatu

Oświadczenie złożone przez senatora Tadeusza Bartosa

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra finansów Marka Belki.

Składając oświadczenie, pragnę podkreślić, że dotyczy ono problemu, który zgłosiłem już w listopadzie 2001 r.

Wiąże się ono ze sporami, jakie toczą urzędy kontroli skarbowej z producentami wyrobów do ciągników rolniczych w zakresie klasyfikacji sprężyn, łańcuchów, śrub i elementów łącznych. Zdaniem kontrolerów winny one być zakwalifikowane do grup SWW 0652 (łańcuchy, sprężyny) i SWW 0653 (śruby i elementy łączne), dla których stawka VAT wynosi 22%, a nie do grupy SWW 1039 (zespoły i części ciągników uniwersalnych-rolniczych) objętej zerową stawką VAT. Przyjęcie takiego stanowiska jest niekorzystne dla rolników, którzy w przeważającej części nie mogą tego podatku odliczyć, gdyż nie są płatnikami podatku VAT.

Problem wymaga szybkiego rozstrzygnięcia, albowiem z posiadanych przeze mnie informacji wynika, że zaczął się również przenosić na dystrybutorów części rolniczych, między innymi firmy Agroma, kontrolowanych przez ukaesy. Negatywne skutki przyjętej wykładni nie powinny oczywiście działać wstecz wobec producentów i dystrybutorów części.

Dla ułatwienia podjęcia właściwej decyzji przedkładam w załączeniu obszerną dokumentację z firmy Agroma Wrocław.*

*Załącznik do wglądu w dokumentacji Biura Prac Senackich.

Oświadczenie złożone przez senatora Adama Gierka

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra infrastruktury Marka Pola.

Zwracam się do Pana Wicepremiera z wnioskiem o wyjaśnienie problemu powiązania komunikacyjnego miast Jaworzna, Libiąża i Chełmka z autostradą A-4 Kraków-Katowice.

Autostrada A-4 przebiega przez tereny Jaworzna, czego negatywne skutki, spowodowane nadmiernym hałasem i zanieczyszczeniem powietrza spalinami, odczuwają mieszkańcy tego miasta. Jaworzno nie posiada zaś połączenia z autostradą A-4 we wszystkich kierunkach.

W roku 2000 mimo licznych protestów i wystąpień Zarządu Miasta Jaworzna, w tym również do ministra transportu i gospodarki wodnej, koncesjonariusz autostrady płatnej A-4 Kraków-Katowice Stalexport SA zamknął na węźle Jeleń łącznice do Krakowa i z Krakowa. Decyzję swoją koncesjonariusz tłumaczył brakiem ekonomicznego uzasadnienia do utrzymania węzła ze względu na bliskość innych funkcjonujących węzłów, za pośrednictwem których mieszkańcy Jaworzna i pobliskich miast mogą korzystać z autostrady płatnej, oraz tym, że węzeł ten ma bardzo lokalne znaczenie.

Stalexport SA przewiduje w latach 2002 – 2003 rozbudowę węzła Byczyna, co z punktu widzenia rozwoju gospodarczego miasta Jaworzna ma mniejsze znaczenie niż uruchomienie wszystkich relacji kierunkowych na węźle Jeleń, z którym nasze miasto wiąże poważne plany związane z terenami inwestycyjnymi i budowaną obwodnicą miasta.

Ponadto plany strategicznego rozwoju gospodarczego Jaworzna, Chełmka i Libiąża tworzone były w oparciu o dojazd do autostrady na węźle Jeleń. Zostały już wydatkowane poważne kwoty na sporządzenie planów zagospodarowania terenów przyległych do węzła oraz uzbrojenia terenów pod działalność przemysłową i systemy komunikacyjne.

Nadmieniam także, że poprzez węzeł Jeleń jest najbliższy dostęp do autostrady A-4 z Oświęcimia, bardzo licznie odwiedzanego przez turystów nie tylko z Polski, ale i całego świata.

Uwzględniając stanowisko Stalexportu SA mówiące, że przystosowanie węzła Jeleń do wymogów autostrady płatnej wymaga opracowania projektowego z uwzględnieniem systemu poboru opłat na węźle, Zarząd Miasta Jaworzna zlecił w czerwcu 2000 r. do Transprojektu w Krakowie opracowanie koncepcji przebudowy węzła Jeleń z dostosowaniem do potrzeb autostrady płatnej. Orientacyjnie koszt przebudowy węzła wynosi około 18 milionów zł. Kwota ta przewyższa możliwości finansowe budżetu Jaworzna, lecz mimo to Zarząd Miasta Jaworzna jest zdeterminowany i chce doprowadzić do przebudowy węzła Jeleń z pomocą koncesjonariusza i zewnętrznych środków pomocnych.

W trakcie spotkania w Urzędzie Wojewódzkim w Katowicach w dniu 26 kwietnia 2001 r. z udziałem pierwszego wicewojewody śląskiego Jana Korzeńca, przedstawiciela Stalexportu SA oraz Agencji Budowy i Eksploatacji Autostrad władze miasta Jaworzna uzyskały zapewnienie, że nie ma przeszkód techniczno-eksploatacyjnych dla uruchomienia węzła Jeleń po jego przebudowie, a istnieją tylko bariery prawno-finansowe.

Jak wynika z pisma GZA/1682/2001 z dnia 25 maja 2001 r. otrzymanego ze Stalexportu SA uruchomienie węzła Jeleń wymaga wprowadzenia zmian do następujących aktów prawnych:

1. Umowy koncesyjnej zawartej w dniu 19 września 1997 r. w Pszczynie między ministrem transportu i gospodarki morskiej RP a spółką Stalexport SA z siedzibą w Katowicach oraz późniejszych aneksów do tej umowy.

2. Decyzji wojewody katowickiego z dnia 8 października 1996 r., znak Ar.III/1-3/7331/2/96, o ustaleniu lokalizacji autostrady płatnej wraz z późniejszymi zmianami.

Jednocześnie chciałbym zwrócić uwagę, że firma Stalexport SA, będąc operatorem autostrady nie zagwarantowała odpowiedniego jej zabezpieczenia w sferze infrastruktury. Brak odpowiedniej liczby barier ochronnych, ekranów akustycznych, parkingów i zaplecza hotelowego stawia pod znakiem zapytania zasadność pobierania opłat od użytkowników autostrady.

Zwracam się do Pana Wicepremiera z prośbą o podjęcie wszelkich niezbędnych działań zmierzających do uruchomienia węzła Jeleń autostrady A-4 oraz wyjaśnienie, dlaczego tego typu decyzja nie została podjęta do dnia dzisiejszego.

Połączenie miasta Jaworzna z autostradą ma znaczenie priorytetowe dla jego mieszkańców, ponieważ może uaktywnić powstanie nowych terenów inwestycyjnych i przyczynić się do zmniejszenia bezrobocia, którego wskaźnik przekroczył 21%.

Oświadczenie złożone przez senatora Wojciecha Pawłowskiego

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra rolnictwa i rozwoju wsi Jarosława Kalinowskiego.

Polska jest trzecim w Europie producentem cukru i melasu, a melas jest doskonałym surowcem do produkcji etanolu. W ostatnich latach jest on sprzedawana w 100% na rynki UE.

Produkcja cukru, wyznaczona przez limit kwoty A, czyli 1550 tysięcy t, osiągana jest w trakcie krótkich, nieekonomicznych kampanii, bo zdolność produkcyjna polskiego przemysłu cukrowniczego znacznie przewyższa przyjęte limity kwot: A – na kraj, B – na eksport.

Produkcja roślinna wymaga przeznaczania pod zasiew buraków cukrowych znacznie większych obszarów, aniżeli wynika to z limitu produkcji cukru. Jest to podyktowane koniecznością stosowania płodozmianu, nie da się bowiem uprawiać zbóż rok po roku.

Produkcja etanolu na bazie melasu i półproduktów cukrowniczych prowadzona jest z powodzeniem przez największego producenta cukru, to jest przez Francję. Większość cukrowni francuskich wyposażona jest w instalacje do produkcji etanolu, który przeznaczony jest na potrzeby paliwowe oraz dla przemysłu perfumeryjnego.

Ziemie, na których uprawia się buraki cukrowe przeznaczone do produkcji etanolu, wyłączone są z przymusowego odłogowania. W ten sposób państwo wspiera produkcję opłacalną dla swoich rolników. Podjęcie takiej produkcji w Polsce pozwoli na zwiększenie zasiewu buraków cukrowych, a tym samym poprawi sytuację ekonomiczną naszych ubogich rolników. Uprawa buraków cukrowych w dominujący sposób wpływa na podnoszenie kultury rolnej i intensyfikację produkcji rolniczej w ogóle.

Produkcja etanolu na potrzeby paliwowe z melasu i półproduktów cukrowniczych stanie się opłacalna po zniesieniu akcyzy na produkowany w tym celu alkohol.

Z poważaniem
Wojciech Pawłowski

Oświadczenie złożone przez senator Wiesławę Sadowską oraz senatora Zbigniewa Gołąbka

Oświadczenie skierowane do prezes Krajowego Urzędu Pracy Barbary Banasiak oraz wiceministra pracy i polityki społecznej Andrzeja Zdebskiego.

Zwracamy się z prośbą o pilne przekazanie środków dla Powiatowego Urzędu Pracy w Radomiu na obligatoryjne wypłaty świadczeń dla bezrobotnych, ponieważ w dniu dzisiejszym PUP zmuszony jest wstrzymać wypłaty z braku środków, co może doprowadzić do protestu bezrobotnych i ogólnego niezadowolenia społecznego.

Do dnia dzisiejszego zasiłki były wypłacane tylko dlatego, że Rejonowy Urząd Poczty w Radomiu wypłacał zasiłki z własnych środków, niejako kredytując PUP w Radomiu. Z tego powodu jego zadłużenie w stosunku do poczty na dzień 12 lutego 2002 r. wynosi 4 miliony zł.

Ponadto Powiatowy Urząd Pracy na wypłaty zasiłków od 13 lutego 2002 r. do 18 lutego 2002 r. potrzebuje 3 milionów zł.

Prosimy zatem o przekazanie wyżej wymienionych środków w trybie bardzo pilnym i o informację o sposobie załatwienia sprawy.

Z wyrazami szacunku
Wiesława Sadowska
Zbigniew Gołąbek

Oświadczenie złożone przez senator Krystynę Sienkiewicz

Oświadczenie skierowane do ministra skarbu państwa Wiesława Kaczmarka oraz do ministra pracy i polityki społecznej Jerzego Hausnera.

Podczas dyżuru senatorskiego w Grudziądzu zgłosiła się do mnie grupa pracowników „Warmy” w Grudziądzu, którzy przedstawili taką oto sytuację.

Pięćdziesięciu siedmiu pracowników od kilku miesięcy nie otrzymuje wynagrodzenia, całymi rodzinami żyją z dwustuzłotowych zasiłków z pomocy społecznej (cytuję: „ostatnie 300 zł z opieki dostałem w grudniu i nie mam z czego żyć”); nie mają świadectw pracy, nie mają statusu bezrobotnego, wskutek przewlekłości sprawy w sądzie gospodarczym w Toruniu stracili możliwość przejścia na emeryturę pomostową.

Ani „Warma” w upadłości, ani Industrie Venture – nabywca odlewni w Warmie nie są zainteresowane ich losem; również syndyk nie uważa się za pracodawcę dla tej grupy osób. Zatem jest to klasyczny przypadek porzucenia pracowników przez pracodawcę.

Proszę zatem ministra pracy o odpowiedź: jaka jest sytuacja prawna tej grupy pracowników, jakie są możliwości pomocy osobom, które mimo braku pracy nie mają statusu bezrobotnego? Czy przewiduje się – być może już funkcjonuje, o czym nie wiedzą pracownicy – rodzaj ubezpieczenia przed podobnymi wypadkami?

Ministra skarbu państwa proszę o wyjaśnienie: kto jest w takiej sytuacji pracodawcą, kto reprezentuje pracowników?

Pracownicy nie są niewolnikami, których można sprzedać wraz z fabryką, zakładem lub jego częścią, a następnie pozostawić ich własnemu losowi.

Z poważaniem
Krystyna Sienkiewicz

Oświadczenie złożone przez senatora Andrzeja Spychalskiego

Oświadczenie skierowane do skarbu państwa Wiesława Kaczmarka.

Niemal w przededniu wstąpienia naszego kraju do Unii Europejskiej chciałbym zwrócić uwagę Pana Ministra na niepokojące, moim zdaniem, naganne zjawisko pomijania renomowanych polskich producentów, często już ostatnich na krajowym rynku, przy wybieraniu strategicznych dostawców dla polskich firm.

Taką firmą jest właśnie ZAP-PETRO Sp. z o.o., która została powołana przed dwoma laty jako kontynuator tradycyjnej działalności Zakładów Automatyki Przemysłowej ZAP SA w Ostrowie Wielkopolskim w zakresie obsługi rynku paliwowego. Przedmiotem działalności ZAP-PETRO Sp. z o.o. jest produkcja jedynych polskich dystrybutorów paliw, kompletacja systemów zarządzania stacjami paliw, produkcja elementów wyposażenia stacji paliw i handel nimi, a ostatnio także kompleksowe wykonawstwo stacji paliw. Ponadto oferta firmy obejmuje doradztwo, szkolenia, konsultacje techniczne oraz usługi w zakresie serwisu gwarancyjnego i pogwarancyjnego.

Od wielu lat firma ta jest jedynym krajowym producentem dystrybutorów paliw. Wraz ze zmianami kapitałowymi wprowadzono w dystrybutorach szereg zmian i unowocześnień, a od ubiegłego roku rozszerzono ofertę o dystrybutory gazu LPG, które produkowane są w oparciu o licencję głównego udziałowca, firmy Marek Myśliwiec Sp. z o.o.

Oferowane przez ZAP-PETRO dystrybutory paliw i gazu LPG oparte są na nowoczesnej konstrukcji opracowanej według standardów obowiązujących na świecie i wyposażone są w podzespoły renomowanych firm światowych, zapewniających wysoką jakość i niezawodność pracy dystrybutora w każdych warunkach klimatycznych. Spełniają tym samym wszelkie wymagania stawiane tego typu urządzeniom na świecie, a pod względem jakości i rozwiązań technicznych są porównywalne z produktami oferowanymi przez firmy konkurencyjne. Do grona odbiorców tych produktów od wielu lat należy Polski Koncern Naftowy wraz z siecią stacji patronackich, a także Rafineria Gdańska oraz prywatne stacje paliw w kraju i za granicą.

Aby zapewnić klientom wysoką jakość wyrobów i usług, stale rozwijany jest wdrożony w 1995 r. system jakości zgodny z normami ISO 9001, prowadzony jest także program rozwoju produktów dostosowywanych często do indywidualnych potrzeb odbiorców.

Niezrozumiałe jest zatem, dlaczego w tym roku, ogłoszonym przez rząd RP rokiem wspierania małych i średnich przedsiębiorstw, przy wyborze strategicznego dostawcy dystrybutorów paliw dla sieci stacji PKN „Orlen” nie skierowano zapytania ofertowego do ZAP-PETRO – wieloletniego, renomowanego dostawcy koncernu, co wykluczyło go w przedbiegach.

W związku z powyższym zwracam się z prośbą do Pana Ministra o podjęcie odpowiednich, zdecydowanych działań mających na celu ochronę interesów krajowego producenta dystrybutorów paliw płynnych na rynku i niedopuszczenie do niekontrolowanego wzrostu wpływów firm zachodnich. Nietrudno przewidzieć, co stanie się z cenami, gdy zabraknie polskich „stymulatorów rynku”, a jednym z takich stymulatorów w branży paliwowej w zakresie dystrybutorów paliw jest właśnie firma ZAP-PETRO.

Uchwały
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
podjęte na 9. posiedzeniu Senatu

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 13 lutego 2002 r.

w sprawie zmian w składzie komisji senackich

Art. 1.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, odwołuje senatora Wiesława Pietrzaka z Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich oraz wybiera senatora do Komisji Ochrony Środowiska.

Art. 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

U C H W A Ł A SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 13 lutego 2002 r.

w sprawie ustawy o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 25 stycznia 2002 r. ustawy o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Na podstawie odrębnych ustaw z dniem 31 grudnia 2002 r. znosi się lub likwiduje:
 - 1) Polskie Centrum Badań i Certyfikacji,
 - 2) Centralny Inspektorat Standaryzacji,
 - 3) Głównego Inspektora Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych.”;
- 2) w art. 1 w ust. 3 w pkt 1 wyrazy „31 marca 2002 r.” zastępuje się wyrazami „30 kwietnia 2002 r.”;
- 3) w art. 1 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. Znosi się z dniem 31 marca 2002 r. wojewódzkich inspektorów:
 - 1) Inspekcji Nasiennej,
 - 2) Inspekcji Ochrony Roślin– jako kierowników wojewódzkich inspekcji wchodzących w skład zespolonej administracji wojewódzkiej.”;
- 4) w art. 1 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:
„7. Plan połączenia, o którym mowa w ust. 6, powinien być zgłoszony do sądu rejestrowego w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.”;
- 5) w art. 5 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Tworzy się z dniem 1 kwietnia 2002 r. wojewódzkich inspektorów ochrony roślin i nasiennictwa, jako kierowników wojewódzkiej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, wchodzącej w skład zespolonej administracji wojewódzkiej.”;
- 6) w art. 15, w ust. 3 wyrazy „może gromadzić” zastępuje się wyrazem „gromadzi” oraz wyrazy „i przeznaczać” zastępuje się wyrazami „i może przeznaczać”;
- 7) w art. 15, w ust. 3 skreśla się wyrazy „oraz o prywatyzacji spółek z udziałem Skarbu Państwa”;
- 8) w art. 17 w pkt 2, w art. 17 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) koordynacja działań na rzecz rozwiązywania problemów klęsk żywiołowych w zakresie dróg publicznych.”;
- 9) w art. 17 w pkt 2, w art. 18 w ust. 2 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
„4a) współpraca z organami samorządu terytorialnego w zakresie rozbudowy i utrzymania infrastruktury drogowej.”;
- 10) w art. 17 w pkt 3, w art. 18a w ust. 4 skreśla się wyrazy „, po zasięgnięciu opinii właściwego marszałka województwa.”;
- 11) w art. 17:
 - a) w pkt 4 przed lit. a) dodaje się lit. ...) w brzmieniu:
„...) w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „Generalny Dyrektor Dróg Publicznych” zastępuje się wyrazami „Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad”,
 - b) skreśla się pkt 7;
- 12) w art. 17 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
„4a) w art. 20 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) wydawanie zezwoleń na zajęcie pasa drogowego i zjazdu z dróg oraz pobieranie opłat i kar pieniężnych.”;
- 13) w art. 19 w pkt 3 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„w art. 82a ust. 3 otrzymuje brzmienie.”;
- 14) w art. 19 w pkt 4 w lit. c), w ust. 4 po wyrazie „Wynagrodzenia” dodaje się wyrazy „i premie”;
- 15) w art. 19 w pkt 8, w ust. 3 w pkt 1 po wyrazie „Samorządu” dodaje się wyraz „Terytorialnego”;
- 16) w art. 19 w pkt 9 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
„10) w załączniku w dziale I w pkt 3 po wyrazach „związane z” dodaje się wyraz „ubezpieczeniowym.”;

- 17) w art. 29 w pkt 15 w lit. b), w ust. 3 wyrazy „art. 18 ust. 2 pkt 3” zastępuje się wyrazami „art. 18 ust. 2 pkt 6”;
- 18) dodaje się art. 30a w brzmieniu:
- „Art. 30a. W ustawie z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 86, poz. 433, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 80, poz. 506 i Nr 106, poz. 678, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 86, poz. 964 i Nr 93, poz. 1063, z 2000 r. Nr 6, poz. 70 i Nr 48, poz. 550 oraz z 2001 r. Nr 4, poz. 24, Nr 81, poz. 877, Nr 100, poz. 1085, Nr 125, poz. 1368 i Nr 154, poz. 1800) dodaje się art. 84a w brzmieniu:
- Art. 84a. 1. Uprawnienia przewidziane dla Ministra Obrony Narodowej w art. 1 ust. 2 pkt 2 i 3, art. 22 ust. 4, art. 26 ust. 7, art. 28 ust. 6, art. 35 ust. 3, art. 39 ust. 3, art. 47 ust. 10, art. 48 ust. 2, art. 49 ust. 6, art. 53 ust. 2, art. 54 ust. 2, art. 58 ust. 8 oraz art. 83 ust. 1 i 3 przysługują ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w stosunku do:
- 1) żołnierzy zawodowych, którzy w dniu 31 grudnia 2001 r. pełnili czynną służbę wojskową w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo pozostawali w dyspozycji tego ministra,
 - 2) emerytów i rencistów wojskowych, którzy zostali zwolnieni z czynnej służby wojskowej z jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz członków ich rodzin,
 - 3) byłych pracowników wojska oraz pracowników państwowej jednostki budżetowej, o której mowa w ust. 2,
 - 4) osób innych, niż wymienione w pkt 1 – 3, które zajmują lokal mieszkalny na podstawie decyzji o przydziale lub umowy najmu na czas nieoznaczony,
 - 5) w razie śmierci osób, o których mowa w pkt 2 – 4 – ich zstępnych, wstępnych, pełnoletniego rodzeństwa, osób przysposabiających albo przysposobionych oraz osób, które pozostawały we wspólnym pożyciu małżeńskim, o ile w chwili śmierci mieszkały stale z tą osobą.
2. Zadania Agencji w stosunku do osób, o których mowa w ust. 1, wykonuje utworzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie odrębnych przepisów państwowa jednostka budżetowa – Zarząd Zasobów Mieszkaniowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.”;
- 19) w art. 33 pkt 18 otrzymuje brzmienie:
- „18) w art. 73 w ust. 1 skreśla się pkt 4.”;
- 20) w art. 36 przed pkt 1 dodaje się pkt ... i ... w brzmieniu:
- „...) w art. 6:
- a) w ust. 1 wyraz „organy” zastępuje się wyrazem „jednostki”,
 - b) w ust. 2 w pkt 2 wyraz „organów” zastępuje się wyrazem „jednostek”;
- ...) w art. 8 w ust. 3 wyrazy „jednostkom wymienionym w art. 9 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „jednostce wymienionej w art. 9 pkt 1”;
- 21) w art. 36 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
- „6) w art. 14:
- a) w ust. 1 wyrazy „i Agencja Rezerw Artykułów Sanitarnych prowadzą” zastępuje się wyrazem „prowadzi”,
 - b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „i Agencji Rezerw Artykułów Sanitarnych”,
 - c) w ust. 3 w zdaniu wstępnym wyrazy „i Agencja Rezerw Artykułów Sanitarnych przeznaczają” zastępuje się wyrazem „przeznacza”,
 - d) w ust. 4:
 - w zdaniu wstępnym skreśla się wyrazy „i Agencja Rezerw Artykułów Sanitarnych”,
 - w pkt 1 wyraz „zatrzymują” zastępuje się wyrazem „zatrzymuje”,
 - w pkt 2 wyraz „mogą” zastępuje się wyrazem „może”,
 - w pkt 3 wyraz prowadzą” zastępuje się wyrazem „prowadzi” oraz wyrazy „prezesów agencji” zastępuje się wyrazami „Prezesa Agencji”,
 - e) w ust. 5 skreśla się wyrazy „lub Agencja Rezerw Artykułów Sanitarnych”,
 - f) skreśla się ust. 7;
- 22) w art. 36 w pkt 7 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
- „8) użyte w art. 1 w pkt 1, w art. 2 w ust. 1, w art. 3 w ust. 1 w pkt 2 i w art. 4 w ust. 2 w pkt 2 w różnych przypadkach wyrazy „leki i materiały medyczne oraz artykuły sanitarne” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „produkty lecznicze i wyroby medyczne.”;
- 23) w art. 39:
- a) w pkt 2 skreśla się lit. b),
 - b) skreśla się pkt 5;
- 24) w art. 39 skreśla się pkt 3;

25) w art. 39 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) użyte w art. 141e w ust. 1 w zdaniu wstępnym oraz w pkt 1 i 2 w różnych przypadkach wyrazy „Prezes Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń Zdrowotnych” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „organ nadzoru”.”;

26) w art. 41 w pkt 4 skreśla się wyrazy „i oznaczenie ust. 1”;

27) w art. 44 w pkt 1:

a) przed lit. a) dodaje się lit. ...) w brzmieniu:

„...) w ust. 1 wyraz „sześciu” zastępuje się wyrazem „siedmiu”,”

b) w lit. b), ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Członkami Komisji są:

1) przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki,

2) przedstawiciel ministra właściwego do spraw instytucji finansowych,

3) przedstawiciel ministra właściwego do spraw rynków rolnych,

4) przedstawiciel ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa,

5) przedstawiciel Prezesa Narodowego Banku Polskiego,

6) przedstawiciel Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

7) Przewodniczący Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych albo wyznaczony przez niego przedstawiciel.”

c) skreśla się lit. d);

28) w art. 44 w pkt 2, w art. 21 w ust. 1 wyrazy „w tym premie” zastępuje się wyrazami „w tym wynagrodzenia i premie”;

29) w art. 45 w pkt 2 wyrazy „Agencję Eksploatacji i Budowy Autostrad” zastępuje się wyrazami „oraz Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad”;

30) po art. 47 dodaje się art. 47a w brzmieniu:

„Art. 47a. W ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz.U. Nr 139, poz. 933, z 1999 r. Nr 72, poz. 801 i z 2000 r. Nr 103, poz. 1099) w art. 11 w ust. 4 na końcu dodaje się wyrazy „oraz ubezpieczeń na życie, jeżeli są one związane z ubezpieczeniowym funduszem inwestycyjnym w rozumieniu ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz.U. z 1996 r. Nr 11, poz. 62, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 107, poz. 685, Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 139, poz. 934, z 1998 r. Nr 155, poz. 1015, z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 101, poz. 1178 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 43, poz. 483, Nr 48, poz. 552, Nr 70, poz. 819, Nr 114, poz. 1193 i Nr 116, poz. 1216 oraz z 2001 r. Nr 37, poz. 424, Nr 88, poz. 961, Nr 100, poz. 1084 i Nr 110, poz. 1189)”.”;

31) w art. 48 w pkt 15 wyrazy „art. 94 w ust. 2, 4-8” zastępuje się wyrazami „art. 94 w ust. 2, 4-7” oraz skreśla się wyrazy „w art. 170,” i „w art. 199,”;

32) w art. 54 w pkt 5 w lit. b), ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Na Prezesa URTiP oraz jego zastępcę może być powołana osoba posiadająca wyłącznie obywatelstwo polskie, stale zamieszkująca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, posiadająca wykształcenie wyższe oraz doświadczenie w zakresie działalności telekomunikacyjnej lub pocztowej.”;

33) w art. 54 w pkt 8 dodaje się lit. b¹ w brzmieniu:

„b¹) w ust. 5:

– w zdaniu wstępnym wyrazy „Prezes Rady Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw łączności”,

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) swojego przedstawiciela oraz po jednym przedstawicielu Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Szefa Urzędu Ochrony Państwa oraz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgłoszonym przez te organy,”;

34) w art. 54 w pkt 9:

a) zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„po art. 115 dodaje się art. 115a w brzmieniu:”,

b) art. 114a oznacza się jako art. 115a;

35) w art. 54 w pkt 12 wyrazy „w art. 112 w ust. 2, 4 i 6” zastępuje się wyrazami „w art. 112 w ust. 2 i 6”;

36) w art. 54 w pkt 13 wyrazy „w art. 112 w ust. 3, 4-6 i 9” zastępuje się wyrazami „w art. 112 w ust. 3, 5, 6 i 9”;

37) skreśla się art. 59;

38) w art. 70 dodaje się ust. 7 w brzmieniu

„7. Przepisy ust. 1-6 stosuje się odpowiednio do pracowników likwidowanych inspektoratów wojewódzkich, przy pomocy których wykonywano zadania znoszonych wojewódzkich inspektorów

jako kierowników wojewódzkich inspekcji wchodzących w skład zespolonej administracji wojewódzkiej.”;

39) w art. 70 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Prezes zarządu, wiceprezesi oraz członkowie zarządu spółki powstałej w trybie art. 1 ust. 6 oraz kierownicy jednostek organizacyjnych tej spółki są osobami pełniącymi funkcje publiczne w rozumieniu ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944-1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz.U. z 1999 r. Nr 42, poz. 428, Nr 57, poz. 618, Nr 62, poz. 681 i Nr 63, poz. 701 oraz z 2000 r. Nr 43, poz. 488 i Nr 50, poz. 600), w szczególności mają obowiązek złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 6 tej ustawy.”;

40) w art. 71 w ust. 2 wyrazy „Generalnego Dyrektora” zastępuje się wyrazami „Generalnej Dyrekcji”;

41) w art. 71 w ust. 4 wyrazy „art. 39a ust. 1 pkt 13 i 14” zastępuje się wyrazami „art. 39a ust. 1 pkt 14 i 15”;

42) w art. 74 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wpływy uzyskane ze sprzedaży akcji i udziałów przeznaczonych na podwyższenie kapitału Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. oraz na wniesienie do majątku Fundacji na rzecz Nauki Polskiej, będących w dniu wejścia w życie ustawy w posiadaniu ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, podlegają przekazaniu na rzecz tych podmiotów w sposób określony w przepisach dotychczasowych.”;

43) dodaje się art. 74a w brzmieniu:

„Art. 74a. 1. W celu wykonania przepisów niniejszej ustawy Prezes Rady Ministrów może, w drodze rozporządzenia, dokonywać przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych także między działami budżetu państwa, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej.

2. Przepis art. 39 ust. 1c ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz.U. z 1999 r. Nr 82, poz. 929, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 102, poz. 1116 i Nr 154, poz. 1799 i 1800) stosuje się odpowiednio.”;

44) w art. 79 przed pkt 1 dodaje się pkt ... w brzmieniu:

„...”) art. 30a, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 2002 r.”;

45) w art. 79 w pkt 1 wyrazy „art. 50 pkt 12” zastępuje się wyrazami „art. 50 pkt 12 lit. a)”;

46) w art. 79 w pkt 2 skreśla się wyrazy „, ust. 3 pkt 1”;

47) w art. 79 w pkt 2 przed wyrazami „oraz ust. 5” dodaje się wyrazy „, ust. 4a”;

48) w art. 79 w pkt 4 skreśla się wyrazy „art. 59,”;

49) w art. 79 w pkt 5 skreśla się wyrazy „art. 29 pkt 14 i 15 lit. b),”.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

UZASADNIENIE

Rozpatrując ustawę o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw Senat uznał za celowe wprowadzenie do jej tekstu 49 poprawek.

Do poprawek merytorycznie zmieniających ustawę należy zaliczyć poprawki nr 2, 4, 8, 9, 10, 14, 16, 18, 27, 28, 30, 32, 39 i 43.

Proponując poprawkę nr 2 Senat wziął pod uwagę krótki czas jaki pozostał do przewidzianej w ustawie daty zniesienia Prezesa Głównego Urzędu Cei. Chcąc zapobiec sytuacji przeciągnięcia się procesu ustawodawczego poza tę datę Izba zaproponowała by zniesienie tego organu nastąpiło 30 kwietnia 2002 r.

Poprawka nr 4 ma, zdaniem Senatu, zapewnić realizację zapisu art. 1 pkt 6 ustawy nie zawierającego żadnej daty dotyczącej połączenia Państwowej Agencji Inwestycji Zagranicznych S.A. i Polskiej Agencji Informacyjnej S.A.

Prezesa zarządu, wiceprezesów oraz członków zarządu spółki powstałej w wyniku tego połączenia, a także kierowników jednostek organizacyjnych tej spółki dotyczy poprawka nr 39, poddająca te osoby rygorom ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944 – 1990 osób pełniących funkcje publiczne. Wprowadzając tę poprawkę Senat wziął pod uwagę, iż w aktualnym stanie prawnym lustracji podlegają: Prezes Polskiej Agencji Informacyjnej, wiceprezesi, członkowie zarządu oraz dyrektorzy – redaktorzy naczelni Polskiej Agencji Informacyjnej.

Poprawką nr 8 Senat rozszerzył zakres działania ministra właściwego do spraw transportu biorąc pod uwagę, iż problemy w zakresie dróg publicznych mogą dotyczyć nie tylko powodzi, ale też innych klęsk żywiołowych.

Decydując o wykreśleniu udziału marszałka województwa w powoływaniu i odwoływaniu dyrektorów oddziałów Generalnej Dyrekcji (poprawka nr 10) Senat wziął pod uwagę odrębność i niezależność struktury Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad od organów samorządu terytorialnego oraz brak wpływu Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad na obsadę stanowisk dyrektorów zarządów dróg wojewódzkich.

Przeciwwagą dla ograniczenia kompetencji marszałka województwa zaproponowanego w poprawce nr 10 ma być przyjęte przez Senat rozszerzenie zadań Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad o współpracę z organami samorządu terytorialnego w zakresie rozbudowy i utrzymania infrastruktury drogowej (poprawka nr 9).

Poprawki nr 14 i 28 odnosząc się do różnych instytucji są ze sobą związane. Senat, dostrzegając intencję projektodawcy ustawy stworzenia analogicznych regulacji dotyczących Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych oraz Komisji Papierów Wartościowych i Giełd, uznał za zasadne ujednolicenie rozwiązań w zakresie pokrywania kosztów związanych z funkcjonowaniem tych Komisji. Po ewentualnym zaakceptowaniu tych poprawek premie i wynagrodzenia zarówno Przewodniczących, zastępców jak i pracowników obu Komisji będą finansowane przez instytucje nadzorowane.

Podobne założenie było podstawą do przyjęcia poprawki nr 27. Biorąc pod uwagę członkostwo Przewodniczącego Komisji Papierów Wartościowych i Giełd w Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych, Izba wprowadziła analogiczne rozwiązanie w odniesieniu do Komisji Papierów Wartościowych i Giełd przyznając status członka tej Komisji Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych albo wyznaczonemu przez niego przedstawicielowi. Takie rozwiązanie jest ponadto, zdaniem Senatu, uzasadnione koniecznością koordynacji działań nadzorczych nad rynkiem kapitałowym.

Wprowadzenie poprawek nr 16 i 30 ma umożliwić posługiwanie się zastrzeżoną nazwą „fundusz inwestycyjny” w przypadku ubezpieczeń na życie, związanych z ubezpieczeniowymi funduszami inwestycyjnymi, co zdaniem Senatu jest konieczne dla właściwego poinformowania ubezpieczonych o produkcie oferowanym przez zakłady ubezpieczeń.

Przyjmując poprawkę dodającą nowelizację ustawy o zakwaterowaniu sił zbrojnych, stanowiącą odpowiednik art. 84 tej ustawy skreślonego z dniem 1 stycznia 2002 r., Senat miał na względzie konieczność usunięcia luki prawnej jaka powstała po tym dniu w zakresie określenia zasad zakwaterowania żołnierzy zawodowych, którzy w dniu 31 grudnia 2001 r. pełnili czynną służbę wojskową w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (np. w Nadwiślańskich Jednostkach Wojskowych, Wojskach Ochrony Pogranicza, Biurze Ochrony Rządu) albo pozostawali w dyspozycji tego ministra oraz emerytów i rencistów wojskowych, a także członków ich rodzin. Uzupełnieniem poprawki nr 18 jest zmiana art. 79 polegająca na nadaniu mocy obowiązującej dodawanemu przepisowi począwszy od 1 stycznia 2002 r.

Proponując poprawkę nr 32 Izba złagodziła wymogi stawiane kandydatom na Prezesa URTiP oraz jego zastępcę.

Senat uznał za konieczne dodanie art. 74a (poprawka nr 43) w celu umożliwienia Prezesowi Rady Ministrów wykonania przepisów ustawy poprzez dokonywanie przeniesień planowanych dochodów i wydatków budżetowych także między działami budżetu państwa oraz określanie dla utworzonego lub przekształconego organu limitu zatrudnienia i kwoty wynagrodzeń.

Senat wprowadził ponadto kilka poprawek precyzujących zapisy ustawy.

Poprawki nr 3, 5, 38 i 47 zmierzają do wyraźnego wskazania sposobu przekształcenia wojewódzkich inspektorów i inspektoratów Inspekcji Nasiennej oraz Inspekcji Ochrony Roślin w wojewódzkich inspektorów i inspektoraty ochrony roślin i nasiennictwa.

Poprawka nr 6 koryguje zmianę wprowadzoną w ustawie o przedsiębiorstwach państwowych poprzez wskazanie, iż gromadzenie środków na określonym rachunku środków specjalnych jest obligatoryjne a fakultatywność odnosi się tylko do części przepisu dotyczącego przeznaczenia tych środków.

Decydując się na zmianę art. 20 pkt 8 ustawy o drogach publicznych (poprawka nr 12) Senat wziął pod uwagę aktualne brzmienie art. 64 ustawy – Prawo o ruchu drogowym, które zostało uwzględnione w przepisie określającym kompetencje Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad (art. 18 ust. 2 pkt 3 ustawy o drogach publicznych), natomiast odpowiednia zmiana dotycząca pozbawienia zarządców dróg uprawnienia do wydawania zezwoleń na przejazdy „ponadnormatywne” nie została dokonana w art. 20 w pkt 8, przez co nałożyły się w nowelizowanej ustawie kompetencje Generalnego Dyrektora (jako zarządcy drogi) i zarządcy drogi.

Przyjmując poprawki nr 13, 23, 37 i 48 Senat wyszedł z założenia, iż nie powinny być wprowadzane do systemu prawnego nowelizacje zbędne z legislacyjnego punktu widzenia, stąd skreślenie art. 59. Nowelizacja ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym utraciła rację bytu w związku ze zmianą (w porównaniu z założeniami projektu ustawy) daty likwidacji Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń Zdrowotnym, która teraz jest identyczna jak data wejścia w życie ustawy nowelizowanej w art. 59. Poprawki nr 13 i 23 są konsekwencją wejścia w życie ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. bez zmian zaproponowanych w art. 59.

Poprawki nr 17, 41 i 49 wychodzą, zdaniem Senatu, naprzeciw intencjom Sejmu, co do brzmienia przepisów, których one dotyczą. Ich uwzględnienie umożliwi finansowanie świadczeń pracowniczych pracowników likwidowanej Agencji Budowy i Eksploatacji Autostrad do końca 2002 r. z nowo tworzonych źródeł wpływów Funduszu Autostradowego. Wejście w życie art. 29 pkt 14 i 15 lit. b) ustawy nowelizującej z dniem 1 stycznia 2003 r., przy jednoczesnym powołaniu w art. 71 w ust. 4 przepisu art. 39a ust. 1 pkt 13 i 14 ustawy o autostradach płatnych, spowodowałoby wewnętrzną sprzeczność nowelizacji oraz pozostawienie do końca 2002 r. dotychczasowego brzmienia art. 39d ust. 3 tej ustawy, nieaktualnego z powodu likwidacji Agencji Budowy i Eksploatacji Autostrad.

Skreślenie w ustawie o Inspekcji Nasiennej art. 73 ust. 1 pkt 4 (poprawka nr 19) przewidującego sankcję za utrudnianie lub udaremnianie działalności organów Inspekcji wiąże się z połączeniem Inspekcji Nasiennej i Inspekcji Ochrony Roślin w Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa, uniemożliwianie zaś lub utrudnianie tej Inspekcji wykonywania czynności urzędowych jest wykroczeniem na mocy ustawy o ochronie roślin uprawnych. Senat uznał za niewłaściwe funkcjonowanie przepisów karnych o tożsamej dyspozycji a różnej sankcji.

Poprawka nr 42 realizuje, zdaniem Senatu, intencje projektodawcy ustawy co do zapisu art. 74 ust. 1.

Senat uznał za konieczne, aby art. 33 ust. 2 wszedł w życie tak jak cała ustawa, a nie z dniem ogłoszenia, po to by Agencja Rezerw Artykułów Sanitarnych podlegała ministrowi właściwemu do spraw zdrowia aż do momentu jej likwidacji a nie tylko do dnia ogłoszenia ustawy, stąd poprawka nr 45.

Pozostałe poprawki mają charakter techniczno – legislacyjny i polegają na korekcie terminów określonych ustawą (poprawka nr 1), nazw ustaw (poprawka nr 7) lub instytucji (poprawka nr 15), ujednoliceniu terminologii i poprawieniu odesłań (poprawka nr 20, 22, 33, 40), skreśleniu zbędnych zmian (poprawka nr 11, 24, 31, 35 i 36) lub skorygowaniu treści nowelizacji istotnym z punktu widzenia powstających na bazie ustaw tekstów ujednoliconych (poprawki nr 21, 25, 26 i 34).

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 13 lutego 2002 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Sanitarnej oraz zmianie innych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 25 stycznia 2002 r. ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Sanitarnej oraz zmianie innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 1 skreśla się wyrazy „w art. 20 ust. 1,“;
- 2) w art. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) w art. 10 ust. 1 pkt 2 i ust. 6, w art. 12 ust. 1a i ust. 2 pkt 1 i 2, w art. 12a ust. 2 i 3 oraz w art. 31a użyte w różnych przypadkach wyrazy „wojewódzki inspektor sanitarny” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „państwowy wojewódzki inspektor sanitarny“;”;
- 3) w art. 1 dodaje się pkt 2a i 2b brzmieniu:
 - „2a) w art. 10 ust. 1 pkt 3 wyrazy „powiatowy inspektor sanitarny” zastępuje się wyrazami „państwowy powiatowy inspektor sanitarny“;
 - 2b) w art. 10 ust. 1 pkt 4 i ust. 5 użyte w różnych przypadkach i liczbach wyrazy „graniczny inspektor sanitarny” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach i liczbach wyrazami „państwowy graniczny inspektor sanitarny“;”;
- 4) w art. 1 dodaje się pkt 3a i 3b w brzmieniu:
 - „3a) w art. 10 ust. 4 i 7 użyte w różnych przypadkach wyrazy „wojewódzki, powiatowy i graniczny inspektor sanitarny” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „państwowy wojewódzki, państwowy powiatowy i państwowy graniczny inspektor sanitarny“;
 - 3b) w art. 10 ust. 6, w art. 12 ust. 2 pkt 1 i w art. 12a ust. 2 użyte w różnych przypadkach i liczbach wyrazy „powiatowy i graniczny inspektor sanitarny” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach i liczbach wyrazami „państwowy powiatowy i państwowy graniczny inspektor sanitarny“;”;
- 5) w art. 1 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
 - „4a) w art. 12 ust. 1 wyrazy „powiatowy lub graniczny inspektor sanitarny” zastępuje się wyrazami „państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny“;”;
- 6) w art. 1 w pkt 5, ust. 1b otrzymuje brzmienie:
 - „1b. Państwowi powiatowi i państwowi graniczni inspektorzy sanitarni są bezpośrednio podlegli państwowym wojewódzkim inspektorom sanitarnym, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 46, poz. 499, Nr 88, poz. 961, Nr 98, poz. 1070, Nr 100, poz. 1082, Nr 102, poz. 1116, Nr 125, poz. 1368 i Nr 145, poz. 1623).“;
- 7) w art. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6) w art. 20 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1. W Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, jednostkach organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zakładach opieki zdrowotnej tworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz w jednostkach organizacyjnych Urzędu Ochrony Państwa, zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej wykonuje Państwowa Inspekcja Sanitarna Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, finansowana z budżetu państwa.
 2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, organizację oraz zasady i tryb wykonywania zadań przez Państwową Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji:
 - 1) na terenie urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez tego ministra,
 - 2) na terenie zakładów opieki zdrowotnej tworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych,

- 3) w stosunku do pracowników jednostek, o których mowa w pkt 1, oraz funkcjonariuszy Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu, uwzględniając specyfikę zadań wykonywanych przez Państwową Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji i potrzebę zapewnienia sprawnego działania tej Inspekcji."";
- 8) w art. 1 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
„6a) w art. 20a w ust. 1 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „finansowanej z budżetu państwa.”;”;
- 9) w art. 3 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) w art. 5:
a) w ust. 1 skreśla wyrazy „, z zastrzeżeniem ust. 2”,
b) skreśla się ust. 2;”;
- 10) w art. 4 przed ust. 1 dodaje się ust. ... w brzmieniu:
„... Z dniem wejścia w życie ustawy dotychczasowi portowi inspektorzy sanitarni stają się państwowymi portowymi inspektorami sanitarnymi.”;
- 11) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2002 r. państwowych portowych inspektorów sanitarnych powołuje, po zakończeniu postępowania kwalifikacyjnego przeprowadzonego z udziałem wojewody, i odwołuje właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny.”;
- 12) w art. 4 w ust. 4 wyrazy „Państwowi wojewódzcy, państwowi powiatowi oraz państwowi portowi” zastępuje się wyrazami „Wojewódzcy, powiatowi i portowi”;
- 13) w art. 4 w ust. 4 po wyrazach „portowi inspektorzy sanitarni” dodaje się wyrazy „, oraz ich zastępcy” oraz po wyrazach „portowego inspektora sanitarnego” dodaje się wyrazy „, oraz ich zastępców”;
- 14) w art. 4 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2002 r. państwowi portowi inspektorzy sanitarni są bezpośrednio podlegli właściwym państwowym wojewódzkim inspektorom sanitarnym, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 46, poz. 499, Nr 88, poz. 961, Nr 98, poz. 1070, Nr 100, poz. 1082, Nr 102, poz. 1116, Nr 125, poz. 1368 i Nr 145, poz. 1623).”;
- 15) dodaje się art. 4a w brzmieniu:
„Art. 4a. Ilekroć w innych przepisach jest mowa o Inspekcji Sanitarnej, wojewódzkich, powiatowych lub portowych inspektorach sanitarnych należy przez to rozumieć odpowiednio Państwową Inspekcję Sanitarną, państwowych wojewódzkich, państwowych powiatowych lub państwowych portowych inspektorów sanitarnych.”;
- 16) w art. 5 po wyrazach „z wyjątkiem” dodaje się wyrazy „art. 3 pkt 1 i 2, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 2002 r., oraz”.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

UZASADNIENIE

Rozpatrując ustawę o zmianie ustawy o Inspekcji Sanitarnej oraz zmianie innych ustaw Senat uznał za celowe wprowadzenie do jej tekstu 16 poprawek.

Wprowadzając poprawki nr 1, 7 i 8 Senat miał na względzie fakt, że koniecznym jest rozszerzenie uprawnień Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji o uprawnienia w zakresie nadzoru nad terenem urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych, terenem jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez tego ministra i ich pracowników oraz terenem zakładów opieki zdrowotnej tworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Charakter merytoryczny ma poprawka nr 7, pozostałe dwie poprawki są jej legislacyjnymi konsekwencjami.

Poprawki nr 2 – 5 zastępują dotychczasowe brzmienie art. 1 pkt 2. Są one, zdaniem Senatu, istotne z punktu widzenia czytelności tekstów ujednoliconych ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej tworzonych w przyszłości na bazie tej nowelizacji.

Poprawki nr 6 i 14 mają na celu wprowadzenie właściwych nazw organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Przyjęcie przez Senat poprawki nr 9 czyni, w przekonaniu Senatu, zadość intencji projektodawcy ustawy, który, jak wynika z art. 1 pkt 7, zamierzał umożliwić wszystkim pracownikom stacji sanitarno-epidemiologicznych oraz członkom korpusu służby cywilnej zatrudnionym w Głównym Inspektoracie Sanitarnym wykonywanie funkcji rzeczoznawcy do spraw sanitarnohigienicznych. Pozostawienie ust. 2 w art. 5 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych ustaw zamykałoby tę możliwość osobom wymienionym w tym przepisie.

Proponując poprawkę nr 10 Senat dał wyraz przekonaniu, że w związku z pojawieniem się nowego pojęcia - „państwowy portowy inspektor sanitarny” – koniecznym jest wyraźne stwierdzenie, że dotychczasowi portowi inspektorzy sanitarni stają się z dniem wejścia w życie ustawy państwowymi portowymi inspektorami sanitarnymi, co, w odróżnieniu od zmiany nazw innych inspektorów sanitarnych, nie wynika z ustawy nowelizowanej, gdyż inspektorzy portowi działają tylko na podstawie przepisów przejściowych.

Przyjmując poprawkę nr 11 Senat opowiedział się przeciwko innemu określeniu procedury powoływania państwowego portowego inspektora sanitarnego niż procedury powoływania pozostałych państwowych inspektorów sanitarnych. W związku z powyższym Senat włączył wojewodę w proces powoływania państwowego portowego inspektora sanitarnego. Senat uznał również, że nie jest możliwe przeprowadzanie postępowania kwalifikacyjnego w przypadku odwoływania państwowego portowego inspektora sanitarnego.

Poprawka nr 12 doprowadzi, zdaniem Senatu, przepis art. 4 ust. 4 do zgodności ze stanem faktycznym, bowiem inspektorzy zajmujący stanowiska przed dniem wejścia w życie ustawy nie mieli w nazwie określenia „państwowy”.

Senat uznał za konieczne wprowadzenie w odniesieniu do zastępców państwowych inspektorów sanitarnych przewidzianą w stosunku do tych inspektorów zasadę zachowania stanowisk do czasu powołania zastępców według nowych zasad, nie dłużej jednak niż do końca 2002 r. Biorąc pod uwagę nieuzasadnione, zdaniem Izby, uprzywilejowanie zastępców inspektorów sanitarnych w porównaniu z pozycją ich przełożonych, Senat przyjął poprawkę nr 13.

W celu zachowania spójności i czytelności systemu prawnego Izba wprowadziła poprawkę zawierającą klauzulę generalną związaną ze zmianą nazwy Inspekcji Sanitarnej i jej organów, ponieważ w odróżnieniu od techniki legislacyjnej zastosowanej przy poprzedniej zmianie nazwy tej Inspekcji, nowelizacja nie przewiduje zmian w innych ustawach, w których jest mowa o Inspekcji Sanitarnej i inspektorach sanitarnych.

Senat, mając na względzie konieczność nadania mocy prawnej działaniom podejmowanym przez portowych inspektorów sanitarnych w okresie między 1 stycznia 2002 r., a dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej, postanowił, traktując to jako sytuację szczególną, wprowadzić z mocą wsteczną zmiany do art. 4 i 6 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych ustaw.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

Treść

9. posiedzenia Senatu w dniu 13 lutego 2002 r.

Otwarcie posiedzenia	
Wyznaczenie sekretarzy	
Przyjęcie protokołu siódmego posiedzenia	
Projekt porządku obrad	
Zatwierdzenie porządku obrad dziewiątego posiedzenia	
Punkt pierwszy porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw	
Sprawozdanie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej	
senator sprawozdawca	
Zbyszko Piwoński	3
Zapytania i odpowiedzi	
senator Lesław Podkański	6
senator sprawozdawca	
Zbyszko Piwoński	6
senator Andrzej Wielowieyski	6
senator sprawozdawca	
Zbyszko Piwoński	7
Wystąpienie ministra spraw wewnętrznych i administracji	
minister	
Krzysztof Janik	7
Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej	
podsekretarz stanu	
Krzysztof Pater8	
Zapytania i odpowiedzi	
senator Mieczysław Janowski	9
senator Jan Szafraniec	9
senator Sergiusz Plewa	9
minister Krzysztof Janik	10
podsekretarz stanu	
Krzysztof Pater	11
senator Krzysztof Borkowski	11
minister Krzysztof Janik	12
Otwarcie dyskusji	
senator Ryszard Sławiński	12
senator Zbyszko Piwoński	13
senator Mieczysław Janowski	14
senator Andrzej Wielowieyski	15
Zamknięcie dyskusji	
Wznowienie obrad	
Punkt drugi porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Sanitarnej oraz zmianie innych ustaw	
Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia	
senator sprawozdawca	
Jerzy Cieślak	17
Wystąpienie głównego inspektora sanitarnego	
główny inspektor	
Andrzej Trybusz	19
Zapytania i odpowiedzi	
senator Zbigniew Kulak	19
główny inspektor	
Andrzej Trybusz	19
senator Zbigniew Kulak	20
główny inspektor	
Andrzej Trybusz	20
Otwarcie dyskusji	
senator Jerzy Cieślak	20
Zamknięcie dyskusji	
Komunikaty	
Wznowienie obrad	
Punkt trzeci porządku obrad: zmiany w składzie komisji senackich	
Sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich	
senator sprawozdawca	
Zbigniew Kulak	21
Głosowanie nr 1	21
Podjęcie uchwały w sprawie zmian w składzie komisji senackich	
Punkt pierwszy porządku obrad (cd.)	
Sprawozdanie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej	
senator sprawozdawca	
Zbyszko Piwoński	22
senator Mieczysław Janowski	22
Głosowanie nr 2	23

Głosowanie nr 3	23	Głosowanie nr 35	28
Głosowanie nr 4	23	Głosowanie nr 36	29
Głosowanie nr 5	23	Głosowanie nr 37	29
Głosowanie nr 6	23	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmia-	
Głosowanie nr 7	24	nie ustawy o Inspekcji Sanitarnej oraz	
Głosowanie nr 8	24	o zmianie innych ustaw	
Głosowanie nr 9	24	Wznowienie obrad	
Głosowanie nr 10	24	Oświadczenia	
Głosowanie nr 11	24	senator Zbigniew Kulak	29
Głosowanie nr 12	24	senator Grzegorz Matuszak	29
Głosowanie nr 13	24	Komunikaty	
Głosowanie nr 14	25	Zamknięcie posiedzenia	
Głosowanie nr 15	25	Wyniki głosowań	
Głosowanie nr 16	25	Przemówienia i oświadczenia	
Głosowanie nr 17	25	senatorów przekazane do protokołu,	
Głosowanie nr 18	25	niewyłoszone podczas	
Głosowanie nr 19	25	9. posiedzenia Senatu	
Głosowanie nr 20	26	Oświadczenie złożone przez	
Głosowanie nr 21	26	senatora Tadeusza Bartosa.	39
Głosowanie nr 22	26	Oświadczenie złożone przez senatora	
Głosowanie nr 23	26	Adama Gierka	40
Głosowanie nr 24	26	Oświadczenie złożone przez senatora	
Głosowanie nr 25	26	Wojciecha Pawłowskiego.	41
Głosowanie nr 26	27	Oświadczenie złożone przez senator	
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmia-		Wiesławę Sadowską	
nach w organizacji i funkcjonowaniu cen-		oraz senatora Zbigniewa Gołąbka.	42
tralnych organów administracji rządowej		Oświadczenie złożone przez	
i jednostek im podporządkowanych oraz		senator Krystynę Sienkiewicz	43
o zmianie niektórych ustaw		Oświadczenie złożone przez senatora	
Punkt drugi porządku obrad (cd.)		Andrzeja Spychalskiego	44
Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej		Uchwały	
i Zdrowia		Uchwała Senatu w sprawie zmian	
senator sprawozdawca		w składzie komisji senackich	47
Jerzy Cieślak	27	Uchwała Senatu w sprawie ustawy	
Głosowanie nr 27	27	o zmianach w organizacji	
Głosowanie nr 28	28	i funkcjonowaniu centralnych organów	
Głosowanie nr 29	28	administracji rządowej i jednostek	
Głosowanie nr 30	28	im podporządkowanych	
Głosowanie nr 31	28	oraz o zmianie niektórych ustaw	48
Głosowanie nr 32	28	Uchwała Senatu w sprawie ustawy	
Głosowanie nr 33	28	o zmianie ustawy o Inspekcji Sanitarnej	
Głosowanie nr 34	28	oraz o zmianie innych ustaw	54